

Biuletyn

MAGAZYN INFORMACYJNY AKADEMII GÓRNICZO-HUTNICZEJ

Jubileusz
28-30 maja 2009

90-lecia

© E. J. ATKINSON '09

for. Z. Sulima

Wizyta Pana Nabuo Tanaki – Dyrektora IEA w Polsce

tekst str. 22

Sukces AGH w rankingu Perspektyw i Rzeczpospolitej

Jest nam niezmiernie miło poinformować o wielkim sukcesie Akademii Górniczo-Hutniczej im. Stanisława Staszica w Krakowie – zajęciu **piątego miejsca w Rankingu Szkół Wyższych 2009, organizowanym przez Perspektywę i Rzeczpospolitą** oraz osiągnięciu wysokiej pozycji w kategorii „Uczelnie techniczne”, gdzie zajęliśmy **drugie miejsce**.

AGH, obchodząca 90-lecie istnienia, zanotowała zatem awans o trzy pozycje w stosunku do ubiegłorocznej edycji tego najbardziej prestiżowego w naszym kraju rankingu. Znalazienie się w pierwszej piątce uczelni w Polsce jest dla nas dowodem, że Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie to uczelnia profesjonalna, nowoczesna i godna zaufania.

Ogromne znaczenie ma również zajęcie **drugiego miejsca w kategorii „Prestiż wśród pracodawców”**, w której zajęliśmy drugie miejsce, wyprzedzając nawet liderów rankingu ogólnego: UJ i UW.

Szczegółowe informacje znajdują Państwo również na stronie www.perspektywy.pl oraz w specjalnym dodatku „Rzeczpospolitej”.

RZECZPOSPOLITA RANKING EDUKACYJNY Perspektywy		Ranking SZKÓŁ WYŻSZYCH 2009				Wskaznik MANDROŹNY 2009
90 najlepszych uczelni akademickich w Polsce		miejscza w poprzednich edycjach rankingu:				
Lp.		2008	2007	2006	2005	
1	Uniwersytet Jagielloński	1	2	2	2	106,00
2	Uniwersytet Warszawski	2	1	1	1	99,90
3	Uniwersytet im. Adama Mickiewicza w Poznaniu	4	5	3	5	77,77
4	Politechnika Warszawska	5	4	5	3	77,63
5	Akademia Górniczo-Hutnicza im. Stanisława Staszica w Krakowie	8	7	7	6	65,90
6	Politechnika Wrocławska	7	8	9	10	65,82
7	Uniwersytet Wrocłowski	3	6	6	7	65,82
8	Szkoła Główna Handlowa w Warszawie	6	3	4	4	64,17
9	Uniwersytet Medyczny im. Karola Marcinkowskiego w Poznaniu	9	15	14	21	55,90
10	Uniwersytet Mikołaja Kopernika w Toruniu	10	13	8	12	53,13
11	Politechnika Łódzka	13	17	35	36	52,93
12	Politechnika Śląska w Gliwicach	19	18	24	14	52,54
13	Akademia Medyczna im. Piastów Śląskich we Wrocławiu	24	27	27	29	52,28
14	Uniwersytet Medyczny w Lublinie	17	22	29	33	51,23
15	Uniwersytet Łódzki	14	20	15	28	50,34

Spis treści

Sukces AGH w rankingu Perspektyw i Rzeczpospolitej	3
Dzień Hutnika 2009	4
Laureaci FNP	5
Uwagi na temat utworzenia TUO	6
20-lecie działalności Uniwersytetu Otwartego AGH – konferencja	6
Akademia Sukcesu – apel	6
Jubileusz AGH rozpoczęty w Rzymie	7
Ile Internetu na uczelni?	8
Minerały, skamieniałości, skały	9
Forum Kół Naukowych	9
Porozumienie o współpracy	10
Dni Integracji czyli krakowskie Integralia	12
Docermy mikrokontrolery	13
Wykorzystanie grafiki komputerowej do wizualizacji miast	14
Angielski (nie) dla każdego?	15
Dzień Języków Obcych w AGH	16
A jednak się kręci!	17
El día de la puerta abierta	18
Konkurs Poliglota 2009 zakończony	18
AGH PRO ARTE	19
Żyła dociera do mety	19
Kalendarium rektorskie	20
Najmilsza AGH Najmilszą Krakowa	21
Nasi Wychowankowie w KWK „Ziemowit”	21
Wizyta Pana Nabuo Tanaki – Dyrektora IEA w Polsce	22
Absolwenci AGH w prasie	23
Media o AGH	24
Informacje Kadrowe	25
Krakowska Konferencja Młodych Uczonych	26
Sukces sekcji lekkiej atletyki	26
Wspięli się na szczyt	27
Przywieźli medale	28
Mistrzowskie rakietki z AGH	28
Imprezy organizowane przez SWFIS AGH oraz AZS AGH	29
Kadra naukowa i społeczność studencka Akademii w okresie międzywojennym	30
Pod żaglami dookoła Europy	33
Mongolia po raz drugi	34

ISSN – 1898-9624

„Biuletyn AGH” – Magazyn Informacyjny Akademii Górniczo-Hutniczej nr 17, maj 2009 r.

Redaguje zespół:

Zbigniew Sulima (redaktor naczelny),
Stali współpracownicy: Anna Kryś-Dyja,
Małgorzata Krokoszyńska,
Zespół ds. Informacji i Promocji

Adres redakcji:

AGH, paw. A-0, pok. 16
al. Mickiewicza 30,
30-059 Kraków, tel. (12) 617-34-49
bip_agh@agh.edu.pl
www.biuletyn.agh.edu.pl

Opracowanie graficzne, skład:

Scriptorium „TEXTURA”
e-mail: textura@krakow.home.pl

Druk:

Drukarnia „Kolor Art” s.c.
ul. Kotlarska 34, 31-539 Kraków

Kolportaż:

Sekretariat Główny AGH i redakcja

Nakład: 2200 szt. bezpłatnych
Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i adjustacji tekstów.

Na okładce: Oficjalny plakat jubileuszu 90-lecia AGH autorstwa Edwarda Lutczyna

Dzień Hutnika 2009

organizowany przez Akademicko-Gospodarcze Stowarzyszenie Hutnictwa oraz Wydział Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej AGH

Akademicko-Gospodarcze Stowarzyszenie Hutnictwa (AGSH) jest samorządną organizacją zrzeszającą kadrę kierowniczą przedsiębiorstw hutniczych, pracowników naukowych wyższych uczelni kształcących kadry dla hutnictwa, a także członków zarządów biur projektowych oraz firm i instytucji współpracujących z przemysłem stalowym. AGSH zostało założone w roku

Tadeusza Mazowieckiego. Podstawowym celem AGSH, w zamyśle prof. Jana Janowskiego, była szeroko pojęta integracja środowiska hutniczego w zakresie badań naukowych oraz kształcenie kadr dla hutnictwa. Do stowarzyszenia należeli wówczas dyrektorzy naczelni praktycznie wszystkich polskich hut oraz wielu znakomitych profesorów reprezentujących

i ważne problemy związane z okresem burzliwych zmian organizacyjnych i własnościowych zachodzących w polskim hutnictwie. Należy jednak pamiętać, że na początku lat 90-tych XX wieku mieliśmy polskie hutnictwo, a obecnie mamy hutnictwo w Polsce. Spotykamy się teraz z inną skalą problemu, lecz w dalszym ciągu fundamentalne cele i zadania stojące przed AGSH pozostają takie same. Do tych fundamentalnych celów stojących przed środowiskiem hutniczym, uczelniami oraz AGSH zaliczyć należy:

- 1) Rozwój badań naukowych w zakresie hutnictwa, prowadzący m.in. do powstawania nowych technologii lub do udoskonalania technologii istniejących.
- 2) Kształcenie na wysokim poziomie kadr dla szeroko pojętego przemysłu stalowego.
- 3) Integracja środowiska hutniczego poprzez organizowanie spotkań, seminariów, forum dyskusyjnych, w których biorą udział pracownicy Uczelni oraz przedstawiciele firm hutniczych należących do różnych właścicieli.

Dotychczas AGSH organizowało uroczystości związane z uczczeniem pracy hutników w różnych miejscach. W roku 2009 zorganizowano wspólnie z Wydziałem Inżynierii Metali i Informatyki Przemysłowej AGH obchody w dniu 24 kwietnia w Krakowie. Program uroczystości obejmował obrady Konferencji Naukowej nt. „Perspektywy przemysłu stalowego w dobie kryzysu finansowego”, a także tradycyjną Karczmę Piwną oraz Koedukacyjne Spotkanie Towarzystwie.

W czasie obrad Konferencji wygłoszone zostały następujące referaty :

foto. Stanisław Malik

1993 przez profesora Jana Janowskiego, wieloletniego dziekana Wydziału Metalurgicznego Akademii Górniczo-Hutniczej, rektora tej Uczelni (w latach 1987-1993), a także działacza politycznego. Należy przypomnieć, że prof. Jan Janowski był w latach 1989–1991 vice premierem oraz ministrem w rządzie

trzy uczelnie: Akademię Górniczo-Hutniczą, Politechnikę Częstochowską, Politechnikę Śląską. W początkowym okresie działalności AGSH gościli na posiedzeniach plenarnych stowarzyszenia ministrowie, vice ministrowie, posłowie (w tym przewodniczący komisji sejmowych). Dyskutowane były trudne

foto. Stanisław Malik

- *Krajowe hutnictwo stali i przemysły z nim powiązane w dobie kryzysu ekonomicznego* – dr inż. Romuald Talarek – prezes Zarządu Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej w Katowicach,
- *Analiza porównawcza zapisów prawnych w prawie UE i prawie polskim w odniesieniu do pomocy*

- publicznej dla sektora stalowego* – dr inż. Wojciech Szulc – kierownik Zakładu Analiz Techniczno-Ekonomicznych Instytutu Metalurgii Żelaza w Gliwicach,
- *Strategie polityki kredytu kupieckiego w warunkach kryzysu gospodarczego* – prof. dr hab. Maria Sierpińska – Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie.

W Konferencji wzięło udział liczne grono przedstawicieli przemysłu hutniczego, jak też branż z nim współpracujących.

☞ **Janusz Łuksza**
Przewodniczący Zarządu Akademicko-Gospodarczego Stowarzyszenia Hutnictwa

Sześciu młodych naukowców z AGH w gronie najzdolniejszych młodych badaczy w Polsce

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej, największa w Polsce organizacja pozarządowa wspierająca naukę, przyznała najlepszym młodym doktorantom i doktorom 106 rocznych stypendiów START. W gronie laureatów tych prestiżowych wyróżnień znalazło się 6 młodych naukowców z AGH. Stypendia w wysokości 24 000 zł mają pomóc laureatom w rozwoju ich karier naukowych w Polsce poprzez zapewnienie dogodnych warunków prowadzenia badań.

Do tegorocznej, siedemnastej edycji programu stypendialnego START napłynęły 872 zgłoszenia. Spośród nich wybrano 106 najlepszych kandydatów, którzy otrzymają od Fundacji roczne stypendium w wysokości 24 000 zł. W gronie najlepszych znalazło się aż 21 naukowców z krakowskich instytucji badawczych.

Wśród laureatów z Krakowa najliczniejszą grupę stanowią naukowcy związani z Uniwersytetem Jagiellońskim (10 osób). Na drugim miejscu znalazła się Akademia Górniczo-Hutnicza, z której wywodzi się 6 laureatów. Kolejnych 5 stypendystów pracuje w instytutach PAN w Krakowie. Krakowskie uczelnie znalazły się również w czołówce rankingu instytucji badawczych pod względem ilości pracujących w nich tegorocznych laureatów START, zajmując w nim odpowiednio: drugie (Uniwersytet Jagielloński) i czwarte (AGH) miejsce.

Dla wielu młodych naukowców stypendium FNP pełni rolę dodatkowego wsparcia finansowego na trudnym początkowym etapie pracy badawczej. Laureaci mogą wykorzystać przyznane stypendium w dowolny sposób.

Stypendia START przyznawane są przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej od 1993 roku. Stanowią one prestiżowe wyróżnienie dla młodych (w wieku do 30 lat*) naukowców, którzy dopiero rozpoczynają karierę naukową, lecz mogą się już wykazać znaczącymi osiągnięciami badawczymi. Przyznanie stypendiów odbywa się w drodze konkursu, w którym recenzenci będący autorytetami w danej dziedzinie nauki, oceniają dorobek kandydatów udokumentowany publikacjami w uznanych polskich i zagranicznych periodykach naukowych. Każdy wniosek opiniowany jest przez co najmniej trzech recenzentów.

Program stypendiów krajowych dla młodych uczonych jest jednym z najstarszych przedsięwzięć FNP, pierwszy konkurs został rozstrzygnięty w 1993. Jest także jednym z największych projektów realizowanych przez fundację, tak pod względem liczby wnioskujących o stypendium (corocznie ok. 900 aplikacji), jego laureatów (corocznie ponad 100 stypendiów oraz od 2002 – kilkadziesiąt przedłużeń stypendiów na drugi rok), jak też zaangażowanych środków finansowych (łącznie na stypendia te Fundacja przeznacza co roku ok. 4 mln zł). Grono laureatów wszystkich edycji konkursu, łącznie z tegoroczną, liczy już 1809 osób.

Fundacja rozpatrywała także wnioski o przedłużeniu stypendiów na rok następny laureatom zeszłorocznej edycji. Przedłużenie takie uzyskało 71 ubiegłorocznych stypendystów. Głównym kryterium była ocena osiągnięć naukowych w pierwszym roku otrzymywania stypendium.

Uroczystość wręczenia dyplomów tegorocznym stypendystom odbyła się w sobotę 25 kwietnia o godz. 11 na Zamku Królewskim w Warszawie.

Lista laureatów stypendiów START z AGH:

Joanna Chwiej – biofizyka
Maciej Kłaczyński – mechanika
Łukasz Madej – metalurgia
Ewa Stodolak – inżynieria materiałowa
Magdalena Szumera – inżynieria materiałowa
Wojciech Zajac – inżynieria materiałowa

Wybrane ogólne dane statystyczne o tegorocznej edycji konkursu FNP:

- 872 zgłoszenia do konkursu, **106 laureatów** (czyli 12% spośród ubiegających się o stypendium)
- średnia wieku laureatów: 28 lat
- placówki naukowe, z którymi najczęściej związani są stypendyści to: uniwersytety (57 osób), uczelnie techniczne (23 osoby) i instytuty PAN (17 osób)
- uczelnie, z których pochodzi największa liczba stypendystów: Uniwersytet Warszawski (20 stypendystów), Uniwersytet Jagielloński i Politechnika Wrocławska (po 10 stypendystów), Akademia Górniczo-Hutnicza (6 stypendystów) i Uniwersytet Mikołaja Kopernika (5 stypendystów).
- dziedziny najczęściej reprezentowane przez laureatów: fizyka (10 stypendystów), inżynieria materiałowa (6 stypendystów), chemia, biologia molekularna, socjologia i chemia fizyczna (po 5 stypendystów).
- najwięcej stypendystów rekrutuje się z takich miast, jak: Warszawa (36 stypendystów), Kraków (21 stypendystów), Wrocław (15), Gdańsk i Poznań (po 8 stypendystów).

☞ **Elżbieta Marczuk, Magdalena Kowalczyk**
Zespół ds. Informacji i Promocji FNP

* lub 32 lat w przypadku osób, które korzystały z urlopów wychowawczych

Uwagi na temat utworzenia Technicznego Uniwersytetu Otwartego

W dniu 26 stycznia 1989 (20 lat temu) miałem zaszczyt przedstawić Senatowi AGH wniosek o utworzenie Technicznego Uniwersytetu Otwartego. Uniwersytet ten był powoływany w ramach odbywających się uroczystych obchodów siedemdziesiątej rocznicy powstania Akademii Górniczo Hutniczej. Senat powołał TUO, stojąc na stanowisku poszerzenia działalności kulturotwórczej naszej uczelni w środowisku krakowskim oraz mając na uwadze rozwój indywidualnych zdolności i zainteresowań osób których normalne studia z jakichś powodów ominęły.

Działalność Technicznego Uniwersytetu Otwartego (TUO) miała objąć zarówno system cykli tematycznych jak i wykładów powszechnych. Zgodnie z założeniami, podejmowane zagadnienia w ramach cykli tematycznych powinny dotyczyć w pierwszym rzędzie działów nauki reprezentowanych w AGH. Natomiast wykłady powszechne miały mieć bardzo szeroki zakres merytoryczny dotyczący głównie aktualnej problematyki naukowej; wchodziły tu również informacje o zabytkach Krakowa, współczesne zagadnienia np. z kosmologii, fizyki, ekologii i innych nauk, czy nawet aktualne problemy sztuk pięknych. Nad poziomem naukowym prowadzonych zajęć miała czuwać i czuwała Rada Programowa powoływana przez urzędującego rektora AGH. Rada Programowa odegrała istotną

rolę w merytorycznych podstawach TUO. Działalność w TUO uważam za cenną i miło mi było występować wielokrotnie jako prelegent.

Pierwotny regulamin TUO został uzupełniony z biegiem czasu. W początkowym okresie rolę kierownika TUO pełnił urzędujący prorektor AGH. Obecnie, od wielu już lat, kierownikiem jest prof. J. W. Dobrowolski. Realizuje on przemyślaną przez siebie wizję uniwersytetu otwartego. Obecna forma

i dydaktyczna wartość tego uniwersytetu jest w dużym stopniu wynikiem entuzjazmu i pełnego zaangażowania Profesora. Pod jego troskliwym kierownictwem TUO rozwija się nadal obejmując nowe interesujące formy (np. działalność poza Krakowem). Szersze informacje o osiągnięciach TUO przedstawi zapewne w odrębnym artykule jego Kierownik.

✉ Andrzej Oleś

20-lecie działalności Uniwersytetu Otwartego AGH

Konferencji Jubileuszowej – „20-lecie działalności Uniwersytetu Otwartego AGH dla Społeczeństwa Opartego Na Wiedzy” 6 czerwca 2009 godz. 9.00 w aula paw. A-0

W roku 90-lecia AGH przypada dwudziestolecie otwartego dla wszystkich (grup wiekowych i zawodowych) uniwersytetu. Oferuje on co sobotę bezpłatne wykłady. Wykłady te są urozmaicone pod względem tematyki i wygłaszane przez cenionych specjalistów z ośrodków akademickich z całej Polski. Wykłady te połączone są z dyskusją. Wykłady uniwersytetu są wyrazem humanizacji techniki zapoczątkowanej w AGH przez prof. Walerego Goetla i od dziesiątków lat konsekwentnie rozwijanej. Związany są z promocją technologii służących bardziej skutecznej ochronie środowiska człowieka, a szczególnie jego zdrowia oraz dziedzictwa kulturowego i walorów przyrodniczych.

Konferencja ta będzie okazją do wspólnej refleksji nad aktualnymi problemami sposobami ich demokratycznego rozwiązywania przy współpracy społeczeństwa z ekspertami i decydentami, a zarazem do dyskusji nad kierunkami dalszego rozwoju tego unikalnego w skali polskiej Forum (m.in. z wykorzystaniem edukacji po przez Internet w kontekście współpracy ogólnopolskiej oraz międzynarodowej).

Do udziału zaprasza się wszystkich zainteresowanych.

Akademia Sukcesu

Szanowni Państwo Absolwenci i Sympatycy AGH!

Nasza uczelnia szczeni się piękną tradycją, obchodząc aktualnie 90 lat swego istnienia. Mamy piękne budynki, wspaniałe sale wykładowe, bogato wyposażone laboratoria, okazały basen, bibliotekę pełną najnowszych książek i czasopism, liczne osiągnięcia badawcze i techniczne zdobyte przez naszych pracowników oraz liczne dokonania będące naszym wkładem do życia gospodarczego, naukowego i społecznego miasta, regionu i całego kraju. Ale największym naszym skarbem są nasi absolwenci – ludzie, którzy po skończeniu AGH, bogaci w zdobytą na naszej uczelni wiedzę, ale wyposażeni także we własne talenty oraz zdolność do wytrwałej pracy – osiągnęli sukcesy.

Są to różne sukcesy, większe i mniejsze, naukowe i techniczne, organizacyjne i polityczne, gospodarcze i prestiżowe. Każdy z takich sukcesów wart jest jednak odnotowania, wskazania go młodzieży jako wzór do

naśladowania, a także godzien upowszechnienia i uwiecznienia w naszej małej społeczności jako powód do wspólnej dumy. Nie wiemy niestety – jako uczelnia – o wszystkich dokonaniach i osiągnięciach naszych absolwentów, a bardzo byśmy chcieli zebrać takie osobiste zwycięstwa, żeby z nich stworzyć prawdziwy wieniec chwały dla naszej uczelni. Dlatego jeśli jesteś Czytelnikiem absolwentem AGH i osiągnąłeś coś, czym chciałbyś się podzielić z innymi – to zawiadom nas o tym. Jeśli wiesz o sukcesie innego absolwenta naszej uczelni oraz potrafisz wskazać jego nazwisko i adres, to także daj nam znać. Nawet jeśli tylko wiesz o kimś, kto mógłby coś ważnego wiedzieć w tej ważnej dla nas wszystkich sprawie – to powiadom go o naszej akcji i zachęć do tego, by zechciał się z nami podzielić swoją wiedzą. Na wszelkie wiadomości i zgłoszenia czekamy pod adresem mailowym mk@regent.uci.agh.edu.pl oraz pod numerem 012 617 50 45.

Nie ma sukcesów małych i dużych, bo wszystkie są dziełem ludzi wielkich – swoją wiedzą, talentem i pracą!

Dlatego nie czekaj, nie zastanawiaj się czy warto – podziel się z nami swoją wiedzą jeszcze dziś!

✉ Małgorzata Krokoszyńska

Jubileusz AGH rozpoczęty w Rzymie

Tradycji stało się zadość. Po raz czwarty została zorganizowana pielgrzymka do Rzymu z okazji jubileuszu naszej uczelni. Pierwsza miała miejsce w 1994 roku, gdy z inicjatywy ówczesnego rektora prof. Mirosława Handke byliśmy w Rzymie u Ojca Świętego Jana Pawła II w 75 rocznicę dekretu marszałka Piłsudskiego. Potem jeszcze w latach 1999 i 2004 przyjął nas Ojciec Święty, udzielając błogosławieństwa na dalsze lata pracy. Tym razem z Ojcem Świętym Benedyktem

w podziemiach Bazyliki, nieco w oddaleniu od grobu Jana Pawła II odmówiliśmy częśćkę różańca w intencji Jego rychłej beatyfikacji.

* * *

Opisane wyżej uroczystości były finałem pielgrzymki AD 2009. A co było wcześniej?

Podróżowaliśmy do Rzymu trzema autokarami (ok. 120 osób), przemierzając się dwoma trasami: dłuższą (10 dniową) i krótszą (7 dniową).

Wiedeńską i Bitwę Warszawską. Byliśmy również na polskim cmentarzu wojennym, gdzie w ponad tysiącu grobach pochowani są żołnierze II Korpusu. Ostatnim miejscem, gdzie dotarliśmy tego dnia było Manoppello. Od kilku lat miejscowość ta zajmuje bardzo ważne miejsce na mapie miejsc pielgrzymkowych. Związane jest to z chustą, na której odbite jest oblicze Chrystusa Zmartwychwstałego. Historia tej relikwii jest niesłychanie ciekawa, a wielokrotne i wielodyscyplinarne badania uczonych z całego świata, identyfikują oblicze z Manoppello z obliczem z Całunu Turyńskiego. I podobnie, jak w przypadku tego ostatniego, nie potrafili wyjaśnić w jaki sposób wizerunek ów powstał.

Następny dzień pielgrzymki rozpoczęliśmy w Lanciano, gdzie przechowywane są relikwie pierwszego na terenie Italii cudu eucharystycznego. I tutaj fakty, potwierdzone chłodnymi badaniami naukowymi skłaniają do refleksji nad zjawiskami, które tłumaczyć można tylko w sferze wiary. W drodze do San Giovanni Rotondo zatrzymaliśmy się w uroczym miasteczku Monte Sant'Angelo, gdzie – mimo siesty – udało się nam wejść do grotty sanktuarium objawień św. Michała Archanioła.

Późne popołudnie poświęciliśmy św. Ojcu Pio, którego doczesne szczątki zostały niedawno wystawione w szklanej trumnie w krypcie Bazyliki Matki Boskiej Łaskawej w San Giovanni Rotondo. Msza św. w starej bazylice, modlitwa przy grobie Świętego, zwiedzanie klasztoru, w którym mieszkał, a także ogromnej, nowoczesnej bazyliki pw. św. Ojca Pio – to główne punkty naszego programu w tej miejscowości.

Kolejny dzień rozpoczął się od zwiedzenia katedry w Barlecie, po czym pojechaliśmy do Bari, portowego miasta, kojarzonego ze św. Mikołajem. W krypcie bazyliki jego imienia byliśmy przy grobie Świętego, a w pobliskiej Casamassimie zapaliliśmy znicz na cmentarzu żołnierzy polskich, poległych w czasie II Wojny Światowej.

Duże wrażenie zrobiła na nas zabudowa Alberobello, gdzie oglądaliśmy unikatowe budownictwo (wpisane na listę światowego dziedzictwa UNESCO): okrągłe domy mieszkalne pokryte kamiennymi dachami w kształcie stożka, zwane Trolli.

Brindisi, to kolejne miasto na naszej pielgrzymiej drodze, gdzie ważny port morski zbudowali Grecy, a potem korzystali z niego Rzymianie czasie wypraw do wschodnich rejonów Morza

for. Jarosław Siedlecki

XVI spotkaliśmy się będąc na Placu św. Piotra w czasie śródownej audiencji generalnej (22 kwietnia 2009). Jednak, głównym punktem programu pobytu w Rzymie była Msza św., jaką dzień wcześniej w intencji Akademii Górniczo-Hutniczej sprawował przy głównym ołtarzu Bazyliki św. Piotra ks. dr Andrzej Szczotka w otoczeniu pięciu koncelebransów. W homilii przypomniał nasze poprzednie pielgrzymki w Rzymie i dobro, jakie z nich wyniknęło. Przypominał też, że Jan Paweł II przyjmując tytuł doktora honoris causa stał się członkiem społeczności akademickiej AGH. Po Mszy św., zwartą kolumną zostaliśmy wprowadzeni przez służbę bazyliki do krypty watykańskich, by tam oddać hołd pamięci Jana Pawła II. Bukiet 36 białych i czerwonych róż, przewiązanych szarfą o barwach AGH położył na płycie grobu Prodziekan Wydziału Matematyki Stosowanej, dr Bogusław Bożek. Obok – piszący te słowa – ustawił zapaloną lampę górniczą z wygrawerowanym znakiem naszej uczelni, ofiarowaną przez Dziekana Wydziału Górniczego, prof. Piotra Czaję. Wszyscy uczestnicy uroczystości mogli w modlitewnym skupieniu przystanąć przy grobie naszego Papieża. Przechodząc kilkanaście kroków dalej nawiedziliśmy grób św. Piotra. Kończąc pobyt

Trasa siedmiodniowa (17–23.04.2009) prowadziła z Krakowa przez Czechy, Austrię do Włoch. W drodze do Rzymu pielgrzymi zwiedzili ważne i bardzo znane miejsca: Padwę, Florencję, Sienę, a także inne piękne, ale mniej znane miejscowości, na przykład San Gimignano z piętnastoma wysokimi wieżami obronnymi, jakie pozostały z 72 wybudowanych przez średniowiecznych możnowładców.

Dłuższą trasę (14–23.04.2009) wybrały osoby, które mają duże doświadczenie w zwiedzaniu Italii i te najbardziej znane miejsca widziały już wielokrotnie. Po noclegu w Padwie dłuższa trasa wiodła w okolice Loreto. W niewielkim, ale uroczym miasteczku Numanie nawiedziliśmy kościół, w którym znajduje się krzyż tzw. salwatorski. Jego ciekawą historię, sięgającą czasów pierwszych Piastów i kościoła św. Salwatora w Krakowie, opowiedział nam proboszcz tej świątyni. W słynnym sanktuarium w Loreto byliśmy w Domku Matki Bożej, a szczególną uwagę poświęciliśmy związanym z bazyliką polonikom. Jest tam witraż poświęcony polskim żołnierzom, gaszącym pożar świątyni, wywołany niemieckimi pociskami, a także Kaplica Polska z obrazami przedstawiającymi Victorię

Śródziemnego. Tutaj kończyła się Via Appia, antyczna droga o długości ponad 500 km, której początek znajdował się przy Porta Capena w Rzymie. Miasto Lecce, zwane Florencją Apulii, to następna atrakcja na naszej trasie, a największe wrażenie zrobiła fasada kościoła Santa Croce, której barokowe ozdoby tworzone były przez 150 lat. W starożytnym mieście Taranto, założonym przez Greków w VIII wieku przed Chr., zatrzymaliśmy się w drodze do Materii, miasta słynącego dzielnicą Sassi (jej zabudowa wpisana jest na listę UNESCO). Jeszcze do niedawna zamieszkiwane tutaj były domy wydrążone w stromych skalistych zboczach. Ich wejścia obudowane są kamiennymi ścianami. Dzisiaj obiekty te przystosowywane są do obsługi turystów.

Po noclegu w hotelu nad brzegiem Adriatyku skierowaliśmy się na zachód w kierunku Neapolu. Dużą atrakcją był, oglądany po drodze Castel del Monte, ośmioboczny zamek myśliwski, wybudowany w XIII w. przez Fryderyka II.

O Pompejach, do których dotarliśmy po południu, nie trzeba pisać. Dla większości dwu i półgodzinne zwiedzanie odkopanych ruin starego miasta było powtórką z poprzednich podróży.

Zatokę Neapolitańską zobaczyliśmy wieczorem z hotelu w Castellamare. Niestety Wezuwiusz schował się w chmurach, a bez niego w przepięknym widoku na Neapol bardzo go brakowało. O ogromnej metropolii, jaką jest Neapol, mogliśmy poświęcić tylko kilka godzin, z czego znaczną część czasu zajęło zwiedzanie arcyciekawego Muzeum Archeologicznego, w którym zgromadzono m.in. najcenniejsze wykopaliska z Pompei i Herkulanum. Resztę czasu wykorzystaliśmy na „panoramyczne” zwiedzanie miasta, niektórym tylko obiektom poświęcając nieco więcej uwagi.

Z Neapolu droga prowadziła już do Rzymu. Kilkadziesiąt kilometrów na północ od Neapolu zatrzymaliśmy się, aby obejrzeć ogromny pałac królewski

w Casercie. Ten, liczący 1200 komnat „neapolitański Wersal” wybudowano w XVIII wieku na polecenie Karola III Burbona. Jeszcze tylko Autostradą Słońca przemknęliśmy opodal benedyktyńskiego klasztoru na Monte Cassino i już byliśmy w Fuggi. Stąd w następne dwa dni dojeżdżaliśmy do Rzymu.

* * *

Na zakończenie opisu pielgrzymki do Rzymu chciałbym wyrazić w imieniu uczestników, słowa serdecznego podziękowania wszystkim osobom, które przyczyniły się do jej zorganizowania. Szczególnie chcę podziękować ks. dr. Andrzejowi Szczotce za duszpasterską opiekę nad pielgrzymami. Wielkie słowa podziękowań należą się realizatorowi podróży Biuru Podróży „Orlando” ze Skawiny za bardzo staranne jej przygotowanie i przeprowadzenie przez pilotów towarzyszących nam na całej trasie.

✉ Paweł Suliński

Ile Internetu na uczelni?

Jednym z wyzwań, jakie obecnie stoją przed instytucjami edukacyjnymi jest określenie pozycji, jaką w kształceniu formalnym zajmą aktywności uczniów i studentów związane z szeroko rozumianym wykorzystaniem Internetu. Aktualnie podział na to, co uczący się, robi na uczelni i poza nią, jest bardzo wyraźny – nie tylko w AGH. Należy się jednak zastanowić, czy taki stan rzeczy powinien zostać zachowany. Więcej, czy jest możliwy do utrzymania? Zacznijmy od pytania, jakie podejścia do nowych technologii prezentują instytucje prowadzące edukację w systemie formalnym.

James Bosco (2009) wyróżnia trzy główne postawy w podejściu szkół do tego, co nazywamy Web 2.0: **chronić, integrować i rozwijać**. Wydaje się, że ten podział można odnieść również do uczelni wyższych i uwzględnić w niej także stosunek do narzędzi nie utożsamianych z Siecią 2.0.

Pierwsze z wymienionych podejść opiera się na założeniu, że Internet jest pełen zagrożeń. Nie trzeba tu sięgać do najbardziej dramatycznych przykładów (np. pedofilia). Wystarczy uznać, że jest to przestrzeń, w której można „naczytać się głupot” albo „ściągać zadania”. Właściwą reakcją jest więc kontrolowanie, przynajmniej w szkole, dostępu do Internetu w maksymalnym możliwym stopniu, włączając w to blokowanie niektórych treści.

Osoby, które dostrzegają edukacyjną wartość sieci, a jednocześnie uznają obowiązujące programy kształcenia za przydatne, bardziej skłonne będą próbować integrować te dwa obszary. W AGH początkiem często jest wykorzystanie platformy e-learningowej Moodle do wspomaganie zajęć tradycyjnych. Kolejnym krokiem może być sięgnięcie po oprogramowanie społecznościowe. Studenci mogą dostać zadanie, by opracować na Wikipedii wpis na temat omawianego zagadnienia albo utworzyć blog, na którym będą dyskutowali i dokumentowali postępy w ramach wykonywanego projektu. Ma to też tę zaletę, że rezultaty ich pracy posłużą nie tylko im samym i nie tylko do zdobycia zaliczenia.

Ostatnie podejście zakłada, że współczesna szkoła, której model został utworzony z myślą o potrzebach świata industrialnego, nie jest w stanie wystarczająco efektywnie poradzić sobie z wyzwaniami epoki postindustrialnej, z kształtowaniem społeczeństwa edukacyjnego. Sieć 2.0 staje się więc inspiracją dla zmiany programów nauczania. W szczególności oznacza to przekazanie uczącym się większej odpowiedzialności za ich własny proces kształcenia. Omówienie tego zagadnienia wykracza poza zakres tego tekstu, warto jednak zauważyć, że ta idea nie jest tak radykalna, jak może się wydawać. Student samodzielnie wybierający temat pracy

magisterskiej (albo projektu wysłanego na konkurs „Notatki w Internecie”), szukający materiałów w Sieci, dyskutujący z poznanymi tam ekspertami funkcjonuje właśnie w ten nowy sposób.

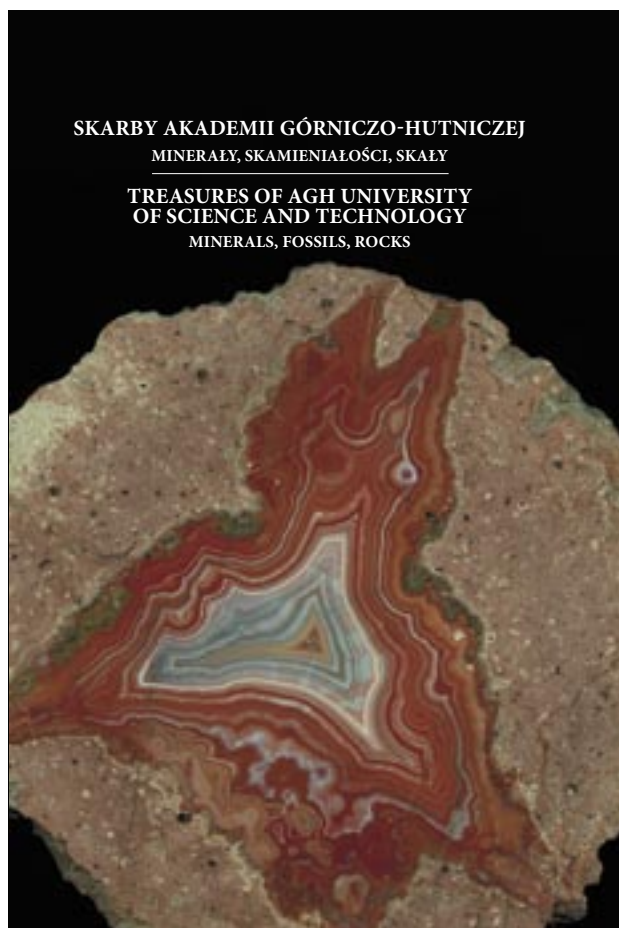
Opisane podejścia najlepiej traktować jako metody, nie standardy. Co to oznacza? Otóż za każdym kryją się jakieś racje, każde ma swoje plusy. Żadne nie stanowi ostatecznej, wszechogarniającej odpowiedzi na tytułowe pytanie – wiele zależy od konkretnego kontekstu. Gdyby należało jednak wskazać uniwersalną prawdę, to jest nią to, że nie da się trzymać Internetu, także Sieci 2.0, z dala od edukacji. Jest to być może rozwiązanie wygodne, bo nie wymagające od wykładowcy zmiany utartych sposobów nauczania. Z drugiej jednak strony jest ono niezgodne z tym, jak funkcjonuje współczesny świat, w coraz mniejszym stopniu odpowiadające na potrzeby zarówno młodzieży, którą kształcimy, jak i rynku pracy. Jak to zwykle bywa z nowościami, najwięcej zyskują na nich ci, którzy traktują je jako szansę, nie zagrożenie. Warto więc w swej praktyce dydaktycznej skorzystać z potencjału technologii informacyjnych.

✉ Jan Marković

Bosco, J. (2009). *Participatory Culture and Schools: Can We Get There From Here?* Threshold Magazine, Spring 2009. <http://www.ciconline.org/threshold-spring09>, ostatni dostęp 14 maja 20

Minerały, skamieniałości, skały

Album *Minerały, skamieniałości, skały* prezentuje najnowszą kolekcję Muzeum Geologicznego Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Wyboru materiałów dokonano tak by zilustrować udział surowców mineralnych w historii człowieka – od epoki kamienia („Krzemień”), poprzez epokę brązu („Miedź”) i epokę żelaza („Żelazo”), aż po ciekawostki kolekcjonerskie. Barwne fotogramy wiernie ukazują okazy prezentowane w gablotach wystawowych. Zwracają uwagę na możliwe do wyeksponowania piękno, urodę kompozycji oraz szczegóły pomijane niejednokrotnie przy pobieżnej i pośpiesznej obserwacji. Wykonano je tradycyjnymi metodami oraz przy wykorzystaniu nowoczesnych technik. Zastosowano oświetlenie dzienne lub jak najbardziej do niego zbliżone. Przy opracowaniu graficznym unikano ingerencji w wykonane zdjęcia. Zastosowano kadrowanie i kompozycje nawiązujące do artystycznych fotogramów. Niezbędne było dokonanie autorskiego wyboru: najpierw spośród kilkunastu tysięcy okazów, później z kilku tysięcy zdjęć. Prezentując wystawę i oddając album w ręce czytelników życzymy miłej lektury i zachęcamy do tworzenia własnych kolekcji.

Remigiusz Molenda

Kierownik Muzeum Geologicznego WGGiOŚ AGH

Album wychodzi naprzeciw dużemu zainteresowaniu i zapotrzebowaniu na wszechstronną i pogłębioną wiedzę o minerałach, skałach i skamieniałościach. Trudną do przecenienia cechą książki jest oryginalność polegająca na autorskim doborze materiału ilustracyjnego po raz pierwszy prezentowanego szerokim kręgiem czytelników. Większość prezentowanych na fotografiach okazów pochodzi ze zgromadzonych, własnych zbiorów Muzeum. Fakt ten nadaje tej wydawniczej inicjatywie szczególne znaczenie. Muzeum Geologiczne Wydziału Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie szczyci się wspianą, bardzo wartościową kolekcją okazów geologicznych. Zbiory te, prezentowane w formie stałej ekspozycji w Gmachu Głównym AGH, są chlubą krakowskiej Uczelni.

dr hab. Jerzy Żaba

prof. Uniwersytetu Śląskiego

Forum Kół Naukowych

spotkania z nauką i sztuką

Forum Kół Naukowych – spotkania z nauką i sztuką to cykl spotkań, które odbywają się w Akademii Górniczo-Hutniczej, co miesiąc już od czerwca 2003. Forum, które odbyło się 21 kwietnia br., było już 42. spotkaniem zorganizowanym wspólnie przez Pełnomocników Rektora AGH ds. Kół Naukowych Pionów Górniczego i Hutniczego. Organizację części artystycznej spotkań ze strony Akademii Muzycznej koordynuje pani prof. Danuta Mroczek-Szlezera.

Cześć naukowa spotkania zagospodarowana została przez Kolo Naukowe Ekospirit, toteż przebiegało ono w duchu ekologicznym. W roli Mistrza

wystąpił dr inż. Zbigniew Piotrkowski z Wydziału Górniczego i Geoinżynierii, który zaprezentował wykład na temat składowania odpadów w kopalniach podziemnych. Uczeń Grzegorz Drożyna, student z KN Ekospirit, przedstawił referat nt. modyfikacji instalacji odsiarczania spalin w elektrowni Rybnik.

Ponieważ Forum Kół Naukowych ma na celu nie tylko integrację studenckich kół naukowych obu pionów AGH, ale też wprowadzenie elementu humanizującego działalność studentów uczelni technicznej i kontaktu ze sferą kultury i sztuki, dlatego każde spotkanie podzielone jest na dwie części: naukową i artystyczną. I tym razem

było podobnie. W części artystycznej spotkania wystąpiły studentki Krakowskiej Akademii Muzycznej z kalsy skrzypiec prof. Mieczysława Szlezera: Anna Trefon, która wykonała Adagio z I Sonaty g-moll BWV 1001 Jana Sebastiana Bacha i Kaprys a-moll op. 1 nr 2 Niccolò Paganiniego oraz Bogna Biegus, która zagrała Allemande i Double z Partity h-moll BWV 1002 Jana Sebastiana Bacha i Kaprys a-moll op. 18 nr 4 Henryka Wieniawskiego.

Ze względu na odbywającą się w dniach 21–22 maja br. XLVI Sesję Kół Naukowych Pionu Hutniczego, kolejne spotkanie Forum KN odbędzie się w czerwcu i tradycyjnie już przeniesiemy się po pracowni Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, gdzie już teraz Państwa serdecznie zapraszam.

Małgorzata Śliwka

Porozumienie o współpracy

Zeszłoroczny Dzień Integracji w tym roku przekształcił się w Dni Integracji, które odbyły się 22-25 kwietnia br. Najważniejszym wydarzeniem w ramach tych dni, z perspektywy współpracy między krakowskimi uczelniami na polu wspierania studentów niepełnosprawnych, było podpisanie przez rektorów pięciu krakowskich uczelni porozumienia na rzecz współpracy w zakresie zwiększania dostępności wyższych uczelni dla studentów niepełnosprawnych.

Trochę historii

Idea porozumienia zrodziła się na kanwie nieformalnej współpracy Pełnomocników

występowanie o środki finansowe na realizację wspólnych przedsięwzięć jest bardziej efektywne. Ostatecznie zdecydowaliśmy się jako pełnomocnicy na przyjęcie rozwiązania, które nazwaliśmy Porozumieniem. Porozumienie o współpracy zostało uroczystie podpisane przez Rektorów AGH, PK, UEK, podczas konferencji zorganizowanej na AGH, a dotyczącej, a dotyczącej zatrudnienia osób niepełnosprawnych na otwartym rynku pracy.

Podpisanie Porozumienia pozwoliło zintensyfikować działania trzech biur (AGH, PK i UEK) przy stałej współpracy Pełnomocnika UP. Z czasem do tej współpracy przystąpił także Pełnomocnik

Rektor UP prof. Michał Śliwa oraz Rektor UEK prof. Roman Niestrój.

Przebieg części oficjalnej

W związku z tym, że tegoroczne podpisanie porozumienia odbyło się podczas Dni Integracji, zorganizowanych na UEK, jako gospodarz uczestników spotkania przywitał Rektor UEK prof. Roman Niestrój. Miłe przywitanie wszystkich gości oraz uczestników spotkania, podniosła atmosfera podpisania porozumienia oraz dopełnienie tego aktu uroczystym wręczeniem wyróżnienia dla Centrum Integracji za aktywne wspieranie krakowskich uczelni w działaniach na rzecz studentów niepełnosprawnych (wyróżnienie przygotowane przez uczelnie podpisujące porozumienie) niewątpliwie przyczyniły się do tego, że wydarzenie to na długo pozostanie w pamięci wszystkich uczestników spotkania: Panów Rektorów i Prorektorów, dziekanów UEK, licznej kadry dydaktycznej i administracyjnej pięciu uczelni oraz bardzo licznej (miłe zaskakującej organizatorów) grupy zaproszonych gości. To spotkanie na długo pozostanie w pamięci także tych wszystkich pracowników naukowo-dydaktycznych oraz administracyjnych, którzy w ramach poszczególnych uczelni otrzymali wyróżnienia za działania na rzecz studentów niepełnosprawnych z rąk Pełnomocników ds. Osób Niepełnosprawnych własnych uczelni.

Nieco bardziej refleksyjnie

Podpisane Porozumienie jest czymś niewątpliwie pomocnym w realizacji wspólnych przedsięwzięć, jest zatem czymś cennym nie tylko dla każdej z pięciu uczelni, ale przede wszystkim dla pracowników biur tych uczelni, głównie jednak jest ono cenne dla niepełnosprawnych studentów.

Przemówienie Rektora AGH

Kiedy po raz pierwszy pojawiała się w mojej głowie myśl o porozumieniu, chodziło mi raczej o usprawnienie naszej współpracy, ale teraz, kiedy z perspektywy czasu patrzę na efekty porozumienia, zaczynam rozumieć, że jego podpisanie to coś więcej niż tylko wygodna platforma dla dobrej współpracy. Z wolna zaczynam rozumieć, że największą wartością, tego porozumienia zasada się na dialogu międzyludzkim, który leży u jego podstawy. Samo Porozumienie pozostałoby suchym dokumentem, gdyby nie umiejętność i chęć rozmowy, jaką wykazujemy przy licznych spotkaniach.

Podpisane Porozumienie zrodziło się z sympatii, prostej życzliwości dla bliźniego,

Przemówienie Rektora AGH JM Prof. dr hab. inż. Antoniego Tajdusia oraz (od lewej) JM Prof. dr hab. Roman Niestrój (UEK), JM Prof. dr hab. inż. Kazimierz Furtak (PK), JM Ks. Prof. dr hab. Jan Dyduch (PAT) i JM prof. dr hab. Michał Śliwa (UP)

Rektora ds. Osób Niepełnosprawnych: AGH – Andrzeja Wójtowicza, AP (dzisiaj UP) – Małgorzaty Trojańskiej, PK – Jana Ortyła, AE (dzisiaj UEK) – w mojej osobie. Organizując wspólne obozy dla studentów niepełnosprawnych, wymieniając się doświadczeniami, wspierając się wzajemnie szybko zorientowaliśmy się, że w tych wszystkich wspólnych działaniach przeszkadzają nam głównie różnice administracyjne. Okazało się, że rozwiązania organizacyjno-prawne na poszczególnych uczelniach choć nie różnią się zasadniczo, to jednak stanowią dość poważną barierę utrudniającą współpracę. Do tego każdy z nas musiał wielokrotnie wyjaśniać władzom i administracji własnej uczelni, dlaczego, np. w przygotowywanych przez niego szkoleniach, warsztatach, kursach czy obozach, uczestniczą także studenci innych uczelni. Ponadto okazało się, że

Rektora PAT ds. ON Katarzyna Kutek-Śladek. Warto zaznaczyć, że podpisane w 2007 porozumienie sprzyjało także większej konsolidacji studentów niepełnosprawnych poprzez współpracę trzech zrzeseń studentów niepełnosprawnych: AGH, PK, UEK oraz niezrzyszonych jeszcze studentów UP.

Nowe porozumienie

Bardzo owocna współpraca trzech biur do spraw osób niepełnosprawnych oraz nowo powstałych biur na UP oraz PAT doprowadziła do podpisania porozumienia (dokładniej aneksu do pierwotnego porozumienia) przez – tym razem – pięć uczelni. Kwietniowe Porozumienie podpisali Rektor AGH prof. Antoni Tajduś, Rektor PK prof. Kazimierz Furtak, Rektor PAT ks. prof. Jan Maciej Dyduch,

jaka między nami, pełnomocnikami, panowała, z szacunku dla drugiego za to, co robi, z zaufania do niego i na koniec ze zwykłej ciekawości, jak on sobie radzi jako pełnomocnik, choć przecież nie było (i nadal nie ma) żadnych dyrektyw ani przepisów w tej kwestii. Z drugiej strony, nie sposób nie zauważyć, że podpisanie porozumienia zaczyna zobowiązywać, zatem zachęca nas do dalszego dialogu, do lepszego rozumienia, do wspólnego poszukiwania nowych rozwiązań.

Po drugie, porozumienie znacznie wyraźniej pokazało nam, że tak naprawdę mamy wspólny cel, że jest nim stworzenie takich standardów i warunków studiowania, aby przed żadną z osób niepełnosprawnych mury naszych uczelni nie były zamknięte. Dzięki współpracy w ramach Porozumienia lepiej rozumiemy, co jest naszym celem oraz że ten cel jest wspólny.

Po trzecie, współpraca w większej grupie wymaga zdecydowanie większej samokontroli oraz rozwijania w sobie umiejętności komunikacyjnych, jak i negocjacyjnych, znaczy zatem pracę nad samym sobą. Podpisany dokument jest tylko formułą prawną, aby doszło do rzeczywistego porozumienia, czyli wspólnych działań, nierzadko trzeba zrezygnować ze swego pomysłu, czasami trzeba więcej dać niż wziąć, czasami trzeba zamiast myśleć o interesie własnej uczelni pomyśleć też o interesie innej uczelni, bowiem za tym interesem kryją się konkretni studenci, dla których to wszystko robimy.

Po czwarte, porozumienie pozwala pokazać naszym studentom, że mimo wielu różnic i odmiennych interesów ludzie

Prezentacja języka migowego w wykonaniu Anny Butkiewicz - studentki AGH

for. arch. autorki

mogą się dogadywać i wspólnie realizować jeden cel. Tutaj porozumienie odsłania swe wychowawcze oblicze. Jest świetnym przykładem zasady, że w jedności nasza siła.

Pierwsze porozumienie podpisane przez trzy uczelnie pozwoliło nam efektywniej współpracować na rzecz studentów niepełnosprawnych, zaś to kwietniowe, podpisane już przez pięć uczelni, mam nadzieję, ujawni swą w pełni twórczą moc, czego pierwszym dowodem jest przekształcenie się zeszłorocznego Dnia Integracji w tegoroczne Dni Integracji przygotowane przez współpracującą ze sobą grupę pełnomocników.

Przyszłość

Z listu przesłanego przez Rektora UJ prof. Karola Musiola, a odczytanego przez

przedstawiciela Biura ds. ON UJ po podpisaniu porozumienia wynika, że uczelnia ta poważnie rozważa przystąpienie do naszego porozumienia, podobnie zresztą jak Krakowska Akademia im. Andrzeja Frycza Modrzewskiego.

Im więcej uczelni przystąpi w Krakowie do tego Porozumienia, tym szybciej uda nam się wspólnie przygotować szkoły wyższe dla potrzeb studentów niepełnosprawnych, nie możemy tylko zapomnieć o tym, że nasz cel jest wspólny oraz że nasza siła tkwi w dialogu i w akceptacji odmienności każdej z uczelni.

dr hab. Janina Filek, prof. UEK
Pełnomocnik Rektora UEK
ds. Osób Niepełnosprawnych

for. arch. autorki

Wręczenie wyróżnienia Prof. dr hab. inż. Bronisławowi Barchańskiemu za szczególne i wieloletnie działania na rzecz studentów niepełnosprawnych

for. arch. autorki

Głos zabral prof. T. Orzechowski

Dni Integracji czyli krakowskie Integralia

Człowiek jest tyle wart, ile może dać drugiemu człowiekowi – pisał Jan Paweł II. To właśnie hasło stało się ideą przewodnią kwietniowych Dni Integracji, które odbyły się w Uniwersytecie Ekonomicznym oraz AGH. Impreza ta miała na celu integrację krakowskich studentów niepełnosprawnych ze społecznością akademicką.

Tegoroczne Dni Integracji rozpoczęły się 22 kwietnia, od podpisania przez Rektorów AGH, PAT, PK, UEK i UP oficjalnego porozumienia o współpracy na rzecz wspierania edukacji studentów niepełnosprawnych. W części oficjalnej wręczone zostały również wyróżnienia zarówno instytucjom Krakowa wspierającym szkoły wyższe w ich działaniach na rzecz dostępności uczelni dla studentów niepełnosprawnych, jak i pracownikom poszczególnych uczelni. Z AGH wyróżnienia otrzymali: prof. Bronisław Barchański, prof. Stanisław Majewski oraz prof. Tadeusz Orzechowski, którzy rozpoczęli działania dostosowujące uczelnie do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Po wręczeniu wyróżnień odbyła się debata dotycząca przyszłej współpracy pomiędzy pięcioma uczelniami, które postanowiły wspólnie wyjść naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom krakowskich studentów niepełnosprawnych.

Następnie w holu pawilonu sportowego UEK dokonano otwarcia wystawy fotograficznej pt. „Każdy ma swoje Kilimandżaro”. Pod tymże hasłem odbyło się również spotkanie z uczestnikami wyprawy na Kilimandżaro: Angeliką Chrapkiewicz-Gądek, Krzysztofem Głombowiczem, Jackiem Grzędzielskim, Markiem Kowalskim (fotografem wyprawy) Jasiem Melą, Piotrem Pogonem, Katarzyną Rogowiec. Wszyscy oni wzięli udział w tej ekscytującej wyprawie na afrykański wulkan i podczas spotkania postanowili opowiedzieć nam swoje wrażenia z wyprawy. W panelu dyskusyjnym uczestniczyła również Anna Dymna – aktorka, która na co dzień współpracuje z osobami niepełnosprawnymi. Pojawienie się Anny Dymnej podczas spotkania było bardzo miłą niespodzianką nawet dla samych organizatorów, ponieważ zaprosili ją do wspólnych opowieści sami uczestnicy wyprawy. To dzięki Jej fundacji „Mimo Wszystko”, grupa osób niepełnosprawnych mogła zdobyć szczyt Kilimandżaro. Warto podkreślić,

iż zdobycie tego szczytu to nie lada wysiłek dla osób niepełnosprawnych i stanowi również wyzwanie dla osób pełnosprawnych. Każdy z nas ma swoje Kilimandżaro, dla jednych jest to wejście na górę, dla innych codzienne czynności. Dlatego też spotkanie z uczestnikami wyprawy, uświetnione pokazem slajdów z afrykańskiej przygody miało na celu nie tylko ukazanie odwagi, zaangażowania i wytrwałości uczestników wyprawy, ale pokazanie jak ważna jest w życiu determinacja. To spotkanie pokazało, iż osoby niepełnosprawne to ludzie, którzy mimo dysfunkcji i trudności, jakie napotykają w swym codziennym życiu, nie poddają się i nie wycofują.

Dalszą część imprezy uświetnił występ zespołu CANTITO, składający się z osób niewidomych i słabowidzących. Następnie studentka AGH Ania Butkiewicz poprowadziła z ogromną gracją mini lekcję języka migowego, zaś dr Małgorzata Trojańska – pełnomocnik UP z ogromnym poczuciem humoru poprowadziła integracyjny taniec dla wszystkich chętnych. Na koniec pierwszego dnia odbył się konkurs sztafet uczelnianych. Do gry przystąpiły zespoły pięciuosobowe przedstawiciele

grono widzów zagrzewało do walki obie drużyny. Kilkuletnie treningi przyniosły efekty i studenci zwyciężyli.

Następnego dnia już na terenie kampusu AGH odbyły się warsztaty tańca towarzyskiego oraz wiosenna impreza integracyjna w klubie „Gwarek”, podczas której wszyscy wspaniale się bawili. Natomiast w sobotę, 25 kwietnia na Uniwersytecie Ekonomicznym odbył się Turniej Tańca Towarzyszącego z udziałem osób niepełnosprawnych.

Tegoroczne Dni Integracji zostały dopełnione spektaklem pt. „Brat naszego Boga” w reż. Artura Dziurmana przygotowanym przez Stowarzyszenie Molière. W spektaklu, główną rolę odegrali Maciej Jackowski – aktor Teatru Słowackiego oraz osoby niewidome i niedowidzące w tym studenci krakowskich uczelni.

Krakowskie Dni Integracji Studentów Niepełnosprawnych, czyli Integralia, zorganizowały Biura ds. Osób Niepełnosprawnych, Pełnomocnicy Rektorów ds. Osób Niepełnosprawnych oraz Zrzeszenia Studentów Niepełnosprawnych uczelni, które ze sobą ściśle współpracują: UEK, AGH, PAT, PK i UP.

Poprzez tak wielkie zaangażowanie uczelni (głównie tych biorących udział w Dniach Integracji) w życie studentów niepełnosprawnych, mające na celu wyrównywanie szans osobom niepełnosprawnych, krakowskie uczelnie

foto. arch. autorki

Drugiego Dnia Integracji odbył się widowiskowy mecz koszykówki na wózkach pomiędzy reprezentacją studentów niepełnosprawnych krakowskich uczelni a „resztą świata”. Na djęciu Piotr Mazur i Tomasz Dzikowski - członkowie sekcji koszykówki AGH

poszczególnych uczelni. Radość i zadowolenie gościły na twarzach wszystkich uczestników.

W kolejnym dniu otwarte zostało uroczyste Biuro ds. Osób Niepełnosprawnych UEK oraz odbył się także mecz koszykówki na wózkach pomiędzy studentami krakowskich uczelni, a resztą świata, podczas którego liczne

wydają się być w czołówce polskich uczelni. Osoby, które animują te działania udowadniają, że są niezwykle wartościowymi ludźmi, skoro człowiek jest tyle wart, ile może dać drugiemu człowiekowi. Wsparcie drugiego stanowi przecież największą wartość.

☞ Karolina Kotulska

Doceńmy mikrokontrolery

V Prezentacja zastosowań układów rodziny HC908 Freescale Semiconductor Festiwal Nauki 15 maja 2009

W ramach Festiwalu Nauki w dniu 15 maja 2009 odbyła się V Prezentacja zastosowań układów rodziny 68HC908 Freescale Semiconductor pt. „Doceńmy mikrokontrolery”. Na parterze i pierwszym piętrze budynku A-0, studenci IV roku kierunku Elektronika i Telekomunikacja Wydziału Elektrotechniki Automatyki Informatyki i Elektroniki AGH zaprezentowali, wszystkim zainteresowanym elektroniką praktyczną, swoje działające aplikacje.

Prezentacje są organizowane corocznie od 2005 roku – pierwsza objęła 34 praktyczne projekty. W roku następnym na w prezentacji pod nazwą „Dobierz mikrokontroler do aplikacji” liczba zademonstrowanych prac sięgnęła 44. Podczas trzeciej prezentacji „Mikrokontrolery są wszędzie” zostało przedstawionych 50 aplikacji, a czwarta prezentacja „Zobacz, co potrafi mikrokontroler” objęła 70 prac. Tegoroczna piąta prezentacja organizowana jest pod hasłem „Doceńmy mikrokontrolery” – przedstawione zostały 62 aplikacje.

Projekty zostały uszeregowane, jak co roku, w grupach tematycznych: czas, dźwięk, dom, motoryzacja i ruch, łączność, zdrowie, gry i zabawki, sport, aparatura i urządzenia, pomiary, ultradźwięki. Szczegółowe informacje z listą projektów i galerią zdjęć z poprzednich prezentacji można znaleźć na stronie home.agh.edu.pl/~ltmjp/.

Wykonane aplikacje przeszły wszystkie fazy: od projektu do praktycznego wykonania i uruchomienia (sprzęt i oprogramowanie), stanowiąc alternatywną formę kształcenia, z równoczesnym sprawdzeniem wiedzy studentów. Podobnie jak przy poprzednich prezentacjach, utrzymano zasadę niepowtarzania pomysłów z lat ubiegłych.

Tytułowa prezentacja jest efektem jednosemestralnego projektu praktycznego studentów IV roku studiów dziennych, z przedmiotu „Technika Mikroprocesorowa”. Projekt w tej postaci umożliwia studentom przejście wszystkich etapów tworzenia realnej aplikacji mikrokontrolera, a przy projektowaniu układów współpracujących z mikroprocesorem jest okazją do uzupełnienia wiadomości, szczególnie z techniki analogowej i cyfrowej.

Do prezentacji zdecydowano się wykorzystać specyficzny rodzaj

mikroprocesorów tj. mikrokontrolery jednoukładowe. Jest to połączenie w jednej strukturze mikroprocesora, pamięci i typowych układów peryferyjnych. Z tych powodów takie aplikacje określane są nazwą „embedded” (tj. wbudowane). Zapewne z trudem uświadamiamy sobie stopień rozpowszechnienia mikrokontrolerów (aparatura pomiarowa, sprzęt gospodarstwa domowego, telekomunikacja, motoryzacja itp.), dlatego tegoroczna prezentacja zorganizowana została pod hasłem „Doceńmy mikrokontrolery”.

W przedsięwzięciu tej skali zdecydowano o wykorzystaniu mikrokontrolerów należących do tej samej rodziny jednego producenta.

Wybrana rodzina mikrokontrolerów powinna:

- gwarantować proste, ogólnie dostępne środki uruchomieniowe,
- posiadać bogatą ofertę wersji, także w obudowach łatwych do samodzielnego montażu, dostępnych w postaci darmowych próbek (tzw. sample),
- dysponować stosunkowo rozbudowaną listą instrukcji i dużym zbiorem wewnętrznych interfejsów sprzętowych.

Powyższe wymogi spełniają wszystkie rodziny mikrokontrolerów 68HCXX produkowane przez Freescale

Semiconductor (wybrano rodzinę 68HC908 będącą aktualnie w pełnym rozwoju).

Cykl projektowy został rozłożony na następujące etapy:

- założenia funkcjonalne układu,
- dobór typu mikrokontrolera,
- ustalenie schematu ideowego,
- uruchomienie podzespołów sprzętowych, współpracujących z mikrokontrolerem,
- opracowanie algorytmu programu,
- realizacja algorytmu w oparciu o język assembler mikrokontrolera lub język C,
- uruchomienie programu.

W rzeczywistości ostatni etap to tworzenie wielu kolejnych, ciągle „przedostatnich” wersji programu. Na podkreślenie zasługuje entuzjazm i zapał uczestników, które pozwoliły przezwyciężyć liczne problemy techniczne, w warunkach skromnych środków finansowych. Wiele rozwiązań po wyposażeniu w profesjonalny sprzęt, może nadawać się do komercyjnych wdrożeń.

Możliwość zaprezentowania efektów swojej pracy wobec szerszego gremium, stanowiła dla studentów dodatkową mobilizację i wyzwanie. W czasie kilkugodzinnej prezentacji przedstawione zostały działające aplikacje oraz omawiane ich funkcje i możliwości, a dodatkowe informacje (parametry, struktura, schematy, algorytmy, itp.) umieszczono na plakatach. Forma plakatu upodobiła przedsięwzięcie do konferencji naukowej, zmuszając uczestników do przedstawienia efektów swojej pracy w sposób zwięzły i zrozumiały.

✉ **Bogusław Wiśniewski**

Katedra Elektroniki, Wydział EAIIE

Wykorzystanie grafiki komputerowej do wizualizacji miast (Warszawa, Kraków)

W dniu 23 kwietnia na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska AGH w Krakowie odbyło się III Seminarium Naukowe Koła Grafiki Komputerowej i Geomatyki. Gościem specjalnym byli pracownicy krakowskiej firmy PGI Compass SA: Anna Wątroba i Jakub Grygierzec, którzy przedstawili projekty realizowane przez ich firmę.

Anna Wątroba przygotowała dwie prezentacje dotyczące realizacji trójwymiarowych modeli miast. Tytuł prezentacji: „Zastosowanie technik modelowania 3D w projektach realizowanych przez firmę PGI COMPASS”. W ramach prezentacji przedstawiła ona założenia projektu numerycznego przestrzennego modelu miasta Warszawa zrealizowanego na zlecenie Urzędu miasta stołecznego Warszawa. Podstawą do budowy modelu miasta były zdjęcia lotnicze wykonane w maju 2005 roku w skali 1:10870. Z obrazów pozyskano sieć cieków, dróg i kolei oraz takie elementy jak tereny leśne oraz zadrzewione. Następnie wykonano stereogramy zdjęć lotniczych z których pozyskano kształt i wysokość obiektów budowlanych – budynków i obiektów ziemnych. Pozyskiwanie obiektów budowlanych odbywało się przy założeniu następujących warunków – zachowanie kątów prostych, zachowanie planarności powierzchni dachów, utrzymanie poprawności topologicznej dachów i ścian oraz pomijanie szczegółów o rozmiarze mniejszym niż 80 cm. Efekt końcowy pracy został przedstawiony w postaci kilku animacji prezentujących gotowy już model miasta. Animacje te są dostępne na

stronach Urzędu Miasta Stołecznego Warszawy.

W drugiej części prezentacji Anna Wątroba przedstawiła efekty prac nad wizualizacją krakowskiego Rynku Głównego. Praca ta została zrealizowana

zdjęć elewacji budynków a następnie zdjęcia zostały poddane obróbce umożliwiającej ich wykorzystanie jako tekstur. Z kilku zdjęć sklejało teksturę dla jednego budynku, często też z obrazu zdjęcia trzeba było usuwać drzewa lub

for. arch. autora

w celu promocji możliwości technicznych i technologicznych firmy PGI Compass SA. W ramach realizacji tej pracy wykonano podobny model jak dla miasta Warszawy z tą różnicą, że ilość obiektów była radykalnie mniejsza (tylko obiekty wokół rynku) natomiast same obiekty zostały znacznie bardziej dokładnie odwzorowane. Modelowanym obiektom dodano tekstury oraz obiekty małej architektury, np. maskarony na sukiennicach. Dzięki tym zabiegom znacznie zwiększono efekt realizmu renderowanych scen. Aby uzyskać dobre tekstury wykonano bardzo dużą ilość

inne elementy przestaniające obiekt. Otrzymane rezultaty pozwoliły na uzyskanie bardzo dobrego modelu krakowskiego starego miasta.

Następną prezentację wygłosił Jakub Grygierzec, który przedstawił krótką historię aplikacji MWG opracowanej przez firmę PGI Compass SA dla Zakładów Górniczych „Polkowice – Sieroszowice” KGHM „Polska Miedź” SA. Warto podkreślić, że aplikacja ta jest stosowana w 6 różnych działach ZG, i pracuje na niej około 40 mierniczych górniczych rozlokowanych w 3 rejonach. Aplikacja posiada własny system identyfikacji użytkowników na bazie którego udostępnia zasoby danych (mapy), które wynikają z zakresu robót danego pracownika. Cały system jest zabezpieczony poprzez kontrolowanie systemu logów. W logach zapisywane są czynności jakie wykonywał użytkownik. Aplikacja została napisana w języku MDL i pracuje w Środowisku MicroStation.

Na zakończenie spotkania odbyła się dyskusja, w której studenci dopytywali się od szczegóły otrzymanych modeli obiektów budowlanych oraz uwarunkowań fotogrametrycznych technik pozyskiwania modelu 3D. Następnie pracownicy firmy PGI Compass SA rozdali studentom firmowe materiały reklamowe.

for. arch. autora

Artur Krawczyk
WGGiŚ AGH

Angielski (nie) dla każdego?

Dlaczego?

Nauczanie języków obcych na uczelniach wyższych od kilku lat zmienia swój charakter. Szczególnie studenci, których znajomość języka obcego jest na poziomie przynajmniej średniozaawansowanym, bardzo chętnie uczestniczą w lektoratach, dających im możliwość doskonalenia swoich umiejętności w kontekście zagadnień dotyczących wybranego kierunku studiów. Ich pozytywne nastawienie i zaangażowanie na zajęciach, opartych na przygotowywanych samodzielnie przez lektorów materiałach zawierających terminologię specjalistyczną, stało się zachętą do stworzenia podręcznika dla konkretnej grupy studentów.

Pośród dominujących na rynku podręczników do nauki języków obcych o tematyce ogólnej, pojawia się coraz więcej materiałów z zakresu np: business English, medical English, a nawet military English. Natomiast opracowania dotyczące języka technicznego są zwykle zbyt ogólne, aby w pełni usatysfakcjonować specjalistów w danej dziedzinie. Tak pojawił się pomysł napisania podręcznika *Geo-English* – książki do nauki języka angielskiego dla studentów Wydziału Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska naszej Uczelni. To pierwszy z serii tego typu podręczników przygotowywanych przez lektorów Studium Języków Obcych.

Kiedy lektor pyta studentów o wyjaśnienie w języku obcym co jest przedmiotem ich studiów, najbardziej oczywiste informacje okazują się skomplikowane. Dlatego celem podręcznika jest doskonalenie słownictwa związanego z przedmiotami kierunkowymi oraz przygotowanie studentów do korzystania z literatury obcojęzycznej, kontaktów międzynarodowych, szkoleń i stypendiów. *Geo-English* ma pomóc przyszłym specjalistom w posługiwaniu się językiem angielskim w środowisku pracy.

Jak?

Książka zawiera zagadnienia, z którymi student zwykle spotyka się na zajęciach z przedmiotów kierunkowych prowadzonych w języku polskim. Tematy w niej opracowane zostały dobrane w taki sposób, aby grupy lektoratowe, w których znajdują się studenci różnych kierunków

i specjalności, mogły korzystać z podręcznika w jak najbardziej efektywny sposób. Podręcznik jest tak skonstruowany, aby zachować równowagę między ilością rozdziałów dotyczących geodezji górniczej, kartografii, inżynierii środowiska, budownictwa i tematyki bardziej uniwersalnej. Wiele tekstów

dotyczy dziedzin życia, które mogą zainteresować każdego wykształconego człowieka, który czerpie korzyści z osiągnięć współczesnej nauki i techniki.

Filolog nie jest jednak specjalistą w zakresie nauk technicznych, a lektorzy SJO uczą grupy studentów z różnych wydziałów. Konieczne było znalezienie osoby, która zgodziłaby się czuć nad jakością merytoryczną podręcznika. Takim wsparciem i cierpliwym doradcą, który spędził wiele godzin wyjaśniając zawilosci terminów geodezyjnych lub zastosowań najnowszych urządzeń, był dla nas dr Michał Strach z WGGiIŚ. Jego rady i wskazówki były bezcennym punktem odniesienia przez całe dwa lata pracy nad powstaniem *Geo-English*. W zmierzaniu się z terminologią matematyczną pomogła nam pani dr Zofia Pawlikowska-Brożek, były pracownik Wydziału Matematyki Stosowanej.

Teksty zawarte w książce są niejednokrotnie kompilacją materiałów i informacji pochodzących z wielu źródeł, między innymi ze stron internetowych i publikacji firmy Leica, która pozwoliła na ich wykorzystanie do celów edukacyjnych.

W weryfikacji opracowanych materiałów pomogli nam nasi studenci, którzy korzystając z roboczych wersji poszczególnych rozdziałów, dziellili się z nami swoimi uwagami i sugestiami, które okazały się bardzo cenne.

W trakcie przygotowywania *Geo-English* powstał pomysł, aby do niektórych rozdziałów dołączyć ćwiczenia, które urozmaicą prezentowany w podręczniku materiał. Takim elementem są Language Corners – ćwiczenia dotyczące słownictwa, prowadzenia prezentacji, opisu grafów, pisania listu motywacyjnego, czy idiomów, przysłów, a nawet słów pochodzenia łacińskiego.

Równocześnie z pracą nad składem książki, nagrywane były dwie płyty CD zawierające większość zamieszczonych w niej tekstów. Materiał audio to obecnie standardowy element każdego nowoczesnego podręcznika do nauki języka obcego. W przypadku *Geo-English* nagromadzenie terminologii specjalistycznej jest tak duże, że dołączenie materiału audio jest bardzo pomocne w nauce trudnych do wymówienia słów. Co więcej, nie jest łatwo znaleźć źródła podające transkrypcję fonetyczną takich terminów, a jeśli nawet, to wielu studentów nie radzi sobie z korzystaniem z zapisu fonetycznego.

Dzięki uprzejmości prof. Wojciecha Batko i dr Henryka Łopacza nagranie płyt miało miejsce w studio nagrań, jakim dysponuje Laboratorium Inżynierii Dźwięku Katedry Mechaniki i Wibroakustyki AGH. Nagranie zrealizował mgr inż. Szymon Piotrowski. Na płytach słyszymy głos Danni Kuzar, Australijki, która od lat uczy języka angielskiego w Polsce.

Koncepcja rozdziałów, np: ich podział na poszczególne części, jest przemyślana i wynika z naszych wieloletnich doświadczeń w pracy ze studentami i z tego, jak w praktyce sprawdzają się inne podręczniki, z których korzystamy. Ważna jest nie tylko treść, ale i szata graficzna książki. Od samego początku pracy nad *Geo-English* powstawał zbiór rysunków i zdjęć, których autorami są między innymi nasi znajomi i przyjaciele, a które dopasowane zostały do tekstów lub są ilustracją do ćwiczeń. Zdjęcia na okładce odzwierciedlają tematykę podręcznika, natomiast kolor oprawy nawiązuje do barw AGH.

W taki oto sposób powstał podręcznik *Geo-English*, wydany w grudniu 2008 przez Uczelniane Wydawnictwa Naukowo-Dydaktyczne

AGH, a współfinansowany przez tę oficynę i Studium Języków Obcych.

Co dalej?

Podręcznik jest dostępny w księgarniach naukowych na terenie uczelni i poza nią, jak również w kilku księgarniach internetowych. Pierwszy nakład został już prawie wyczerpany, ponieważ jest to jeden z pierwszych podręczników do nauki języka angielskiego w dziedzinie geodezji i nauk jej pokrewnych. Biorąc pod uwagę zainteresowanie publikacją,

spodziewamy się dodruku na początku przyszłego roku akademickiego.

Po zdaniu końcowego egzaminu z języka obcego na poziomie B2, studenci naszej Uczelni mają możliwość wykorzystania pakietu 45 godzin przeznaczonych na naukę języka specjalistycznego. *Geo-English* jest propozycją dla osób, które chcą skorzystać z takiego kursu.

Pracownicy SJO przygotowują kolejne publikacje dla studentów innych wydziałów.

Wychodząc naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom studentów, lektorzy SJO naszej uczelni starają się poszerzyć ofertę nauczania języka obcego o kursy specjalistyczne. Inżynierowie, którzy ukończą studia w Akademii Górniczo-Hutniczej, będą mieli zatem szansę na umiejętność i fachowe posługiwanie się językiem obcym w przyszłym środowisku pracy w kraju i za granicą.

✉ **Agata Czerw**
Barbara Durlik
Monika Hryniewicz

Dzień Języków Obcych w AGH

Obchodzą swoje święta ludzie i instytucje, obchodzi je również Studium Języków Obcych, które tradycyjnie zaprosiło społeczność Akademii w pierwszym dniu Juwenaliów do budynku przy ul. Kawiorów 40. Lektorzy języka angielskiego zaprosili panią wicekonsul USA, Michelle Riebling, która przedstawiła system szkolnictwa wyższego w USA i możliwości podjęcia studiów w tym kraju. Pochodzący ze Szkocji, o czym nieomylnie świadczył kilt, następny gość, dr Lindsay Davidson, wirtuoz gry na tradycyjnych szkockich dudach, opowiedział zebranym o historii tej muzyki, a następnie wspaniale zaprezentował kilka utworów z repertuaru

„Celtic Triangle”. Angliści nie zapomnieli o quizach (np. muzycznym czy filmowym), a po uczcie dla ducha i dla umysłu zaprosili na tradycyjne angielskie brownie i amerykańskie cookies. Największą atrakcją części francuskiej Dnia Języków Obcych były dwa konkursy: „Piosenka francuska” oraz konkurs cywilizacyjny. Szczęśliwi zwycięzcy otrzymali cenne nagrody (obok przewodników po Francji także pendrive i parasole), dla innych uczestników przewidziano nagrody pocieszenia, a całości dopełniła degustacja tarty z jabłkami, serów i francuskiej sałatki (zainteresowani mogli otrzymać przepisy

kulinarne). Germaniści oferowali nie tylko tradycyjną wiedeńską kawę i Plätzchen, ale także informacje o stypendiach na kursy językowe i studia w Niemczech (gościł u nas dr Daniel Krause, lektor DAAD) i konkurs wiedzy o krajach niemieckojęzycznych (z pytaniami w języku polskim) – zwycięzcy otrzymali z rąk pana Jana-Philippa Sommera dyplomy i cenne nagrody ufundowane przez Konsulat Generalny Niemiec oraz Konsulat Generalny Republiki Austrii i Goethe-Institut w Krakowie. Pozostali uczestnicy otrzymali nagrody pocieszenia, wszyscy zaś mogli uczestniczyć w pasjonującej prezentacji o znaczeniu języka niemieckiego w Europie przedstawionej przez pana Ryszarda Maja, reprezentującego projekt Deutsch-Wagen, realizowany przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Niemiec oraz Goethe-Institut. Lektorzy języka rosyjskiego zaprosili na herbatę po rosyjsku (czyli z konfiturami) z prawdziwego samowaru z Tuły, której smakosze mogli podziwiać ciekawe pamiątki z minionych czasów, a także sprawdzić znajomość rosyjskiego.

Tempora mutantur et nos mutamur in illis. Studium Języków Obcych dotrzymuje kroku nowym trendom w nauczaniu języków obcych, proponując kolejne kursy e-learningowe, naukę języka specjalistycznego w oparciu o podręczniki wydane przez naszych lektorów (wkrótce kilka kolejnych tytułów) czy zabiegając o środki UE na stworzenie multimedialnej pracowni języków obcych. W nieodległych planach mamy uczelniany certyfikat na poziomie B2, a już obecnie przeprowadzamy egzaminy certyfikacyjne TELC, LCCI i TestDaF. My również chcemy, aby język obcy nie był już dla młodych inżynierów przeszkodą w swobodnym poruszaniu się po całej Europie i podejmowaniu pracy w zdobytym zawodzie. Do zobaczenia za rok!

✉ **Dariusz Kałuża**

fot. arch. autora

A jednak się kręci!

Studenckie Językowe Koło Naukowe Blabel jak zwykle działa niezwykle. W tym semestrze mamy na koncie kilka różnych wydarzeń, z których najważniejsze to III Międzynarodowe Kolędowanie, Wieczór Meksykański oraz Dzień Otwarty Studium Języków Obcych, gdzie większość członków Koła wystąpiła w podwójnej roli

hiszpańskiej sali wykładowej, teoretycznie mieszczącej 40 osób przy wyjątkowo optymistycznych założeniach. Errare humanum est! Ku naszemu zaskoczeniu oraz czegoś w rodzaju dumy z potęgą sławy, witaliśmy w skromnych progach nieprzebrane tłumy gości, naszych wiernych „działaczy” z przyjaciółmi i ich

foto. arch. autorek

– również jako autorzy i aktorzy tego dnia w sekcji języka hiszpańskiego. Zorganizowanie kolędowania wielojęzycznego w tym roku było dla nas trochę trudniejsze, ze względu na obecność wystawy o Wielkim Zderzaczu Hadronów w naszym dotychczasowym miejscu wystąpień – holu głównym w budynku A-0. Na szczęście dzięki nieocenionej pomocy osób zajmujących się gospodarowaniem naszą uczelnią oraz przychylniej postawie rektora mogliśmy zorganizować koncert w auli głównej AGH, wspaniałym miejscu, które dodało nam skrzydeł i pozwoliło na efektowne zaprezentowanie naszych umiejętności wokalnie – językowych. W repertuarze znalazły się kolędy i piosenki bożonarodzeniowe po hiszpańsku, francusku, angielsku, rosyjsku, katalońsku, czesku oraz... po śląsku. Swoją obecnością zaszczytowało nas wiele osób, między innymi zaprzyjaźnieni z nami pracownicy oraz wielu studentów obcokrajowców. Już dzisiaj zapraszamy na IV edycję naszego wspólnego kolędowania!

26 marca spotkaliśmy się przy okazji Wieczoru Meksykańskiego. Organizując to spotkanie, myśleliśmy o kameralnym gronie ludzi związanych z Kołem Blabel, którzy zaproszą swoich przyjaciół, więc cały wieczór został zaplanowany w sali 13a przy ulicy Kawiora 40, naszej

przyjaciół z przyjaciółmi i przyjaciół tamtych przyjaciół... Nie zabrakło gości z zagranicy – swoją obecnością zaszczytowało nas konsul Stanów Zjednoczonych, grupa studentów obcokrajowców oraz, last but not east, dwóch serdecznych amigos z Meksyku, którzy cały wieczór poświęcili na przygotowywanie potraw kuchni meksykańskiej. Jedliśmy quesadillas y tacos con guacamole, rozmawialiśmy, obejrzeliliśmy dwie świetne prezentacje o Meksyku, autorstwa Grzegorza Brzezinki, studenta mechatroniki na IMIR i grupy studentów z Wydziału Zarządzania, bawiliśmy się w konkursie z wiedzy o tym pięknym kraju, a na końcu razem zaśpiewaliśmy, przygotowane na 10-lecie kursów letnich w AGH dla studentów meksykańskich, utwory z meksykańskiego żelaznego repertuaru. What a night! ¡Qué noche!

Tradycyjnie przed Juwenaliami SJO zorganizowało Dzień Otwarty, którego celem jest przedstawienie oferty lektoratów oraz przekonanie nieprzekonanych (coraz rzadszy przypadek), że warto się uczyć języków obcych. W takim dniu nie mogło zabraknąć Koła o profilu językowym! Cała impreza miała miejsce w budynku przy ulicy Kawiora 40, sekcja blabelowo – hiszpańska – jak zwykle w sali 13a. W programie poza klasyczną reklamą naszego Koła Naukowego

(www.blabel.agh.edu.pl) oraz zajęć z języka hiszpańskiego (home.agh.edu.pl/~zjris) znalazły się dwa finały konkursu Poliglota na dwóch różnych stopniach zaawansowania, konkurs pięcioletni dla wszystkich chętnych, trzy referaty członków Blabela, wspólne śpiewanie oraz to, co zawsze jest mile widziane – comida – czyli jedzenie, tym razem najpierw śniadanie po madrycku (churros con chocolate), a potem przekąska po meksykańsku (quesadillas). Głodny student to zły student, jak mawiali starożytni. A widok naszej sali pełnej studentów trzymających tekturowe tacki, plastikowe kubeczki, zaczytujących się w wystawionych materiałach językowych i wpatrzonych w ekran z pytaniami w kilku językach, uśmiechniętych i zrelaksowanych, a potem śpiewających razem la Bambę, był wspaniały! To po prostu trzeba przeżyć – zapraszamy za rok!

Z ostatniej chwili

Koło Naukowe Blabel organizuje konkurs filmowy pod hasłem „Moja Uczelnia”, pod patronatem Rektorów AGH; regulamin konkursu dostępny jest na stronach: www.blabel.agh.edu.pl i home.agh.edu.pl/~zjris. W ramach działalności Koła Blabel przygotowujemy też kursy z języka hiszpańskiego dla studentów I roku, którzy pojawiają się w murach naszej uczelni w październiku 2009; jednocześnie planujemy uruchomić wtedy pierwszy kurs e-learningowy z języka hiszpańskiego dla pracowników i studentów. Zapraszamy wszystkich zainteresowanych!

✉ Anna Cisowska
Magdalena Pabisiak

foto. arch. autorek

El día de la puerta abierta

dzień otwarty po hiszpańsku

Głównymi bohaterami tego spotkania była szóstka wspaniałych: Karolina Pluta, Michał Kosior, Dorota Murczyńska oraz Ela Komornicka, Piotr Gurgul i Michał Chmielewski, którzy stoczyli w sali wypełnionej publicznością bój o laury w hiszpańskim konkursie Poliglota w dwóch kategoriach (poziom średni i zaawansowany), po czym troje z nich wygłosiło jeszcze znakomite referaty, jakie prezentowali podczas grudniowej sesji kół naukowych. Wykład Karoliny, poświęcony fenomenowi językowemu „spanglish”

przemienił się niespodziewanie w dyskusję za sprawą naszego meksykańskiego gościa, Gabriela Dallidet. Szczerze mówiąc Gabriel i Marcin Wnęk także zasługują na miano bohaterów dnia: od 9 rano do „ostatniego gościa” uczestniczyli niestrudzenie we wszystkich działaniach (sekundowali „hiszpańskim poliglotom” i uczestnikom „blabelowego konkursu językowego”, w którym każda drużyna mogła się popisać znajomością 7 języków), smażąc jednocześnie churros i quesadillas i śpiewając, bo czy można

sobie wyobrazić hiszpańską fiestę bez śpiewu, gitary, bongo i maracas? Znalazła się także chwila na eksplorację bliskich nam obszarów wirtualnych: stron internetowych KN Blabel (współorganizatora imprezy), strony lektoratu języka hiszpańskiego oraz pierwszej lekcji języka hiszpańskiego na akademickiej platformie e-learningowej Moodle. Członkom Blabela i studentom lektoratu serdecznie dziękujemy za całoroczną pracę, której efektem był tak różnorodny i żywy program. Gościom dziękujemy za aktywny udział w spotkaniu i zapraszamy w przyszłości.

✉ **Magdalena Pabisiak**
Anna Cisowska

for. arch. autorek

Konkurs Poliglota 2009 zakończony

Jak co roku, od wielu już lat, staramy się zachęcić studentów do nauki języków obcych poprzez uczestnictwo w konkursie POLIGLOTA. Uważam, że to nie nagrody są głównym czynnikiem przyciągającym uczestników, ale chęć sprawdzenia się oraz żyłka rywalizacji i konkurencji.

Tak też było w tegorocznej edycji. Wielu chętnych, ostre współzawodnictwo, półfinały i wreszcie finały.

OTO LAUREACI:

Język angielski

- I miejsce Beata Romanowska – II rok Wydział EiP
- II miejsce Michał Furman – III rok Wydział EAlIE
- III miejsce Tobiasz Mazurek – V rok Wydział IMiR
- IV miejsce Piotr Trzyna – III rok Wydział GGiIŚ

Język francuski:

- I miejsce Aleksander Hachuła – II rok Wydział EAlIE
- II miejsce Anna Potępa – III rok Wydział EAlIE
- III miejsce Jan Małysiak – III rok Wydział GGiIŚ

Język hiszpański:

Poziom średniozaawansowany:

- I miejsce Elżbieta Komornicka – III rok MSiB
- II miejsce Piotr Gurgul – III rok Wydział EAlIE
- III miejsce Michał Chmielewski – IV rok Wydział IMiR

Poziom zaawansowany:

- I miejsce Karolina Pluta – III rok Wydział MS
- II miejsce Michał Kosior – II rok Wydział Zarządzania
- III miejsce Dorota Murczyńska – III rok GGiOŚ

Język niemiecki:

- I miejsce Joanna Jaworek – IV rok Wydział EAlIE, II rok MSiB

Język rosyjski:

- I miejsce Magdalena Bryła – II rok Wydział EAlIE
- II miejsce Tomasz Wierchowski – III rok Wydział GGiIŚ
- III miejsce Anna Pieczewska – II rok Wydział GGiOŚ

Tegorocznym zwycięzcom serdecznie gratulujemy! A żądnych rywalizacji zapraszamy już dziś do udziału w przyszłorocznej edycji.

✉ **Lucjan Bluszcz**

AGH PRO ARTE

jubileuszowa wystawa w Muzeum Historii AGH

Jubileusz 90-lecia Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie, to wielka uroczystość składająca do refleksji i wspomnień, a także do oceny licznych osiągnięć naukowych, które przyczyniły się do rozwoju gospodarczego naszego kraju i dały znaczący wkład w rozwój światowej nauki.

Choć oficjalnie świętujemy 90-lecie działalności uczelni, to mamy prawo a nawet obowiązek sięgać pamięcią znacznie dalej – ku historycznym korzeniom naszej Alma Mater, jakie odnajdujemy w Staszicowskiej Akademii Górniczej w Kielcach (1816–1827). Już wtedy wytyczony został kierunek rozwoju naszej szkoły i wysunięte idee przyswiecające jej przyszłemu rozkwitowi. Myśl, by polska Akademia Górnicza stała się znanym i cenionym w świecie uniwersytetem technicznym, co realizuje się w chwili obecnej, zawarta została w wychowawczych dziełach Staszica: „(...) zzywają was europejskie narody w zawodach o sławę. Idźcie w te szlachetne zabiegi, a nie ustępując na waszej ziemi nikomu pierwszeństwa w cnotach, w pracach, w naukach – połóżcie na tym wszystkim (...) pierwsze imię Polaka”.

Przygotowując jubileuszową wystawę w Muzeum Historii AGH nie zapomnieliśmy, że „w edukacji najpierw serce ma być kształtowane”. Postanowiliśmy więc ukazać niezwykłą pedagogikę naszej Uczelni, która od lat

rozaśnia mroki trudnej wiedzy technicznej promując sztukę, kształtując u kolejnych pokoleń wrażliwość na piękno i rozwijając

foto Marek Torma

artystyczne umiejętności. W licznych, dynamicznie rozwijających się Wydziałach powstają lub kontynuują swą działalność artystyczne specjalności na wielu kierunkach studiów. Technika służy tu rozwojowi sztuk pięknych a sztuka inspiruje technikę do jej doskonalszych dokonań. „Nie można zostać wybitnym uczonym nie będąc chociaż trochę artystą” – twierdził Leonardo da Vinci. Liczne nastrojowe koncerty, wystawy,

spotkania z Twórcami są uzupełnieniem tej humanizującej i poszerzającej horyzonty myślowe działalności.

W efekcie – praca twórcza absolwentów naszej uczelni jest wysoko ceniona w kraju i na świecie. Wielu z nich nie tylko zdobyło szeroką wiedzę techniczną, ale także rozwinęło swe

talenty artystyczne i na zawsze związało się ze sztuką. Ich piękne prace, pomysłowe rozwiązania artystyczne, unikatowe projekty konserwatorskie zabytków i dzieł sztuki, a także inspiracje muzyczne będzie można poznać oglądając jubileuszową wystawę o wiele mówiącym tytule „AGH PRO ARTE”.
Zapraszamy!

☞ dr Maria Korzec OHTzM

Żyleta dociera do mety

Opisywany wielokrotnie na łamach Biuletynu dwuletni projekt Łukasza Wzorka i Macieja Króla, członków Studenckiego Koła Naukowego „Firma” zostanie sfinalizowany wraz z obchodami jubileuszu

Trwające bez mała dwa lata przedsięwzięcie rozpoczęło się od uratowania przed złomowaniem zabytkowego parowozu i przetransportowania lokomotywy, wyprodukowanej w 1943, wraz z wagonem z Chojnic do Płaszowa, a następnie do Pyskowic, gdzie w Przedsiębiorstwie Transportu Kolejowego Sp. z o.o. odbył się remont. Jego efekty były oszałamiające, ze sterty złomu, po wielu miesiącach ciężkiej pracy, wyłoniła się piękna, lśniąca maszyna. W trakcie trwania projektu pojawiały się liczne problemy, jednak dzięki determinacji i zapalowi

pomysłodawców, a także życzliwości i zrozumieniu wielu osób, przedsięwzięcie pod hasłem: „AGH Lokomotywą Postępu” było realizowane po minimalnych kosztach, głównie na zasadzie wymian barterowych. Do czasu rozpoczęcia budowy kompleksu pod budynkiem B5 u zbiegu ulicy Czarnowiejskiej i Urzędniczej, gdzie stanie „Żyleta”, wydatki ograniczyły się do opłacenia połowy czasu pracy ekspertów przeprowadzających remont. Na placu, na którym stanie lokomotywa docelowo, w kolejnym etapie projektu, zaplanowane jest powstanie niedużego budynku, zwanego „Stacją AGH”, gdzie swą

siedzibę mogłyby mieć Studenckie Koła Naukowe.

Najbardziej emocjonujący etap przedsięwzięcia, transport lokomotywy przewidziany jest na 20–22 maja, kiedy to Żyleta zostanie przewieziona na stację Łobzów w Krakowie, gdzie zajmie się nią firma Panas Transport przewożąc ją w nocy na lawetach samobieźnych. Trasa obejmie ulice: Wrocławską, Kijowską i Czarnowiejską, która zostanie na jakiś czas zablokowana. Uroczyste odsłonięcie nowego symbolu AGH nastąpi 30 maja o godz. 10 będąc wydarzeniem włączonym w obchody Jubileuszu.

W ślad za prekursorskim pomysłem odremontowania Żylety pojawiły się w Polsce kolejne, dlatego warto zaznaczyć, że koła naukowe AGH mogą uważać się za inicjatorów ratowania zabytków kolejnictwa.

☞ Agata Puchała

Kalendarium rektorskie

16 kwietnia 2009

- Spotkanie z Dyrektorem Instytutu Szkła, Ceramiki, Materiałów Budowlanych i Ogniotrwałych w celu omówienia możliwości rozszerzenia dotychczasowej współpracy.
- Podpisanie umowy z firmą Termospec Sp z o.o.

16–17 kwiecień 2009

- Europejski Kongres Gospodarczy w Katowicach. W ramach Kongresu odbyło się spotkanie członków Wspólnoty Wiedzy Energia i środowisko, której przewodniczy AGH.

17 kwietnia 2009

- Spotkanie otwierające projekt „Fabryka Inżynierów” w ramach POKL.
- Podpisanie listu intencyjnego pomiędzy AGH i PGNiG SA Oddział w Sanoku, dotyczącego współpracy w realizacji projektu zmierzającego do poprawy efektywności badań sejsmicznych w poszukiwaniach i rozpoznawaniu złóż gazu ziemnego.

18 kwiecień 2009

- II Otwarte Mistrzostwa Krakowa w Programowaniu Zespołowym KrakOpen 2009 r.

20 kwietnia 2009

- Posiedzenie Komitetu Sterującego Fundacji Rektorów Polskich, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich dot. opracowania projektu „Strategia rozwoju szkolnictwa wyższego w Polsce do 2020 roku”.
- Spotkanie na Uniwersytecie Jagiellońskim poświęcone Programowi „Study In Poland”.
- Posiedzenie Rady Seniorów AGH.

21 kwietnia 2009

- Konferencja „Studenci zagraniczni w Polsce” w ramach projektu „Study in Poland”.
- Posiedzenie Kolegium Rektorów Szkół Wyższych Krakowa.
- Spotkanie z zespołem wizytującym z Państwowej Komisji Akredytacyjnej, który w dniach 21 – 25 kwietnia dokonywał oceny jakości kształcenia na kierunku „Technologia Chemiczna”, prowadzonym na Wydziale Inżynierii Materiałowej i Ceramiki oraz Wydziale Energetyki i Paliw.
- Jubileuszowa Wystawa zorganizowana z okazji 50 lat istnienia IAESTE (The International Association for the Exchange of Students for Technical Experience) w Polsce oraz 60 lat na świecie.

22 kwietnia 2009

- Podpisanie porozumienia o współpracy na rzecz wspierania edukacji studentów niepełnosprawnych.
- Uroczysta sesja Rady Miasta Krakowa z okazji nadania Honorowego Obywatelstwa Stołecznego Królewskiego Miasta Krakowa Jego Eminencji Ks. Kardynałowi Stanisławowi Dziwiszowi.
- Dni Otwarte AGH w Mielcu związane z uruchamianiem Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego AGH w tym mieście.

23 kwietnia 2009

- Dzień Otwarty AGH w ramach akcji „Dziewczyny na Politechniki”.

- Spotkanie z Sekretarzem ds. Kultury i Nauki Ambasady ChRL w Polsce, podczas którego omówiono sprawy, związane z pobytem chińskich studentów w AGH.
- Spotkanie z delegacją władz Północnej Karoliny (USA), dotyczące możliwości współpracy, m.in. w dziedzinie biotechnologii.
- Konferencja Prorektorów ds. Kształcenia i Studenckich Polskich Uczelni Technicznych w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku Białej.

24 kwietnia 2009

- Podpisanie porozumienia o współpracy z firmą ACCENTURE Sp. z o.o.

27 kwietnia 2009

- Posiedzenie Komitetu Naukowego VI. Międzynarodowego Kongresu Górnictwa Węgla Brunatnego w Bełchatowie.
- Spotkanie z prasą rozpoczynające projekt „Perspektywa Technologiczna Kraków – Małopolska 2020”.

30 kwietnia 2009

- Spotkanie Fundraiserów Krakowskich Uczelni Wyższych, zatytułowane „Fundraising dla szkół wyższych – między biznesem a filantropią”.

4 maja 2009

- Posiedzenie plenarne Komitetu Górnictwa PAN.
- Posiedzenie Krakowskiej Rady Użytkowników MAN i KDMO w Krakowie.

5 maja 2009

- Spotkanie z Ministerem Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbarą Kudrycką w Warszawie.

6 maja 2009

- Spotkanie z Wojewodą Małopolskim Jerzym Millerem.
- Spotkanie w ramach Europejskiego Instytutu Technologicznego w sprawie Węzła Wiedzy „Energia i środowisko” w Brukseli.

7–16 maja 2009

- Wizyta robocza w Kanadzie połączona z udziałem w IV Zjeździe Rady Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej (Montreal) oraz rozmowami na temat nawiązania współpracy z uczelniami kanadyjskimi (Toronto, Oshawa).

9 maja 2009

- Obchody Dnia Unii Europejskiej organizowane przez CTT Politechniki Krakowskiej.

11 maja 2009

- Uroczyste posiedzeniu Senatu Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie z okazji Święta Uczelni.
- Spotkanie z Panem Nobuo Tanaka, Dyrektorem Międzynarodowej Agencji Energii, który wygłosił na AGH wykład zatytułowany „Energy Security & Climate Change Mitigation: What Role for Fossil Fuels”.

12 maja 2009

- Spotkanie z dr. Henrykiem J. Jezierskim – Głównym Geologiem Kraju – Podsekretarzem Stanu Ministerstwa Środowiska. Tematem spotkania była sprawa patronatu Ministerstwa nad utworzeniem konsorcjum ds. opracowania projektu monitoringu zmian klimatycznych.
- Uroczyste ogłoszenie wyników „RANKINGU SZKÓŁ WYŻSZYCH 2009” organizowanego przez miesięcznik „Perspektywy” i dziennik „Rzeczpospolita” w Warszawie.
- Posiedzenie Rady Naukowej – Kapituły Nagrody im. prof. Zbigniewa Engela.

13 maja 2009

- Spotkanie z zespołem wizytującym z Państwowej Komisji Akredytacyjnej, który w dniach 13–16 maja dokonywał oceny jakości kształcenia na kierunku „Inżynieria Środowiska”, prowadzonym na Wydziale Geodezji Górniczej i Inżynierii Środowiska oraz Wydziale Górnictwa i Geoinżynierii.

14 maja 2009

- VII Międzynarodowe Targi GEOLOGIA 2009 „GEO – EKO – TECH” w Warszawie.
- Jubileusz 90-lecia Państwowego Instytutu Geologicznego w Warszawie.
- Posiedzenie Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego w Warszawie.
- Otwarcie FESTIWALU NAUKI W KRAKOWIE 2009 (13–16 maja) z udziałem władz miasta i rektorów uczelni krakowskich w Rynku Głównym. Hasło tegorocznej edycji Festiwalu to: „Człowiek – Przestrzeń – Energia”.
- Uroczysta Gala Regionalna Konkursu „Studencki Nobel 2009” połączona w wyborem najlepszego studenta z województwa małopolskiego.

15 maja 2009

- „Doceńmy mikrokontrolery” – prezentacja zastosowań układów rodziny HC 908 Freescale Semiconductor w ramach Festiwalu Nauki.

Najmilsza AGH Najmilszą Krakowa

W środę, 6 maja 2009, decyzją jurorów, Najmilszą Studentką Krakowa została wybrana Ewa Zuba – studentka I-go roku Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki.

Fotografie z wyborów Najmilszej Studentki AGH, gdzie można zobaczyć panią Ewę można znaleźć pod adresem:

http://www.biuletyn.agh.edu.pl/foto/najmilszi_2009/najmilszi_2009.html

for. ZS

Nasi Wychowankowie w KWK „Ziemowit”

Rok 2009 jest wyjątkowy dla członków Stowarzyszenia Wychowanków AGH przy kopalni „Ziemowit” w Łęczyszczynie. Mija 20 lat od powołania koła przy naszej kopalni. Pierwszym rzecznikiem koła został Piotr Niełacny – obecny dyrektor techniczny kopalni, sekretarzem – Marek Filipiak, a skarbnikiem – Tadeusz Gębiś (obecnie pracuje na stanowisku inżyniera ds. tupań).

Majątek Koła przy KWK „Ziemowit” nie należy do zasobnych. Składki członkowskie, zgodnie z postanowieniami statutu, przekazywane są na konto stowarzyszenia. Jednakże przez te wszystkie lata potwierdziła się opinia, że nieocenionym kapitałem, którym dysponuje stowarzyszenie są jego członkowie: liczne grono bezinteresownych ludzi, którzy prowadzą na jego rzecz aktywną działalność. Należy do niej między innymi: umacnianie przyjaźni z okresu studiów, inicjowanie działań i tworzenie warunków do rozwijania i stale pogłębiania więzi koleżeńskiej pomiędzy Wychowankami wszystkich wydziałów Uczelni, pomoc uboższymi. Są to cele statutowe, ale jakże trafnie odzwierciedlające sens istnienia naszej organizacji.

W tak ważnym, jubileuszowym roku, nie mogło się obyć bez inicjatyw integrujących członków koła np.: wspólne z SITG wyjazdy na szkołę eksploatacji i Kongres Górniczy. Kulminacją było

spotkanie podsumowujące minione lata, na które zaproszono wszystkich członków oraz znamienitych gości z Krakowa. Spotkanie swoją obecnością zaszczylicili między innymi Przewodniczący Stowarzyszenia prof. Stanisław Mitkowski oraz sekretarz Andrzej Miga. W związku z jubileuszem, dla podkreślenia zasług osób czynnie uczestniczących w życiu Stowarzyszenia, członkowie koła zostali uhonorowani przez Zarząd Główny naszej organizacji. Na spotkaniu wręczono liczne odznaki honorowe: Zasłużony dla Stowarzyszenia Wychowanków AGH oraz złote i srebrne medale jubileuszowe stowarzyszenia.

Jak wcześniej wspomniano, nasze koło, przy wsparciu organizacji zaprzyjaźnionych, organizowało wiele imprez oświatowo – kulturalnych. Do najważniejszych zawsze należą te, które współorganizowane są w ramach życia naszej Uczelni. W 2005 roku grono 14 osób miało zaszczyt gościć w obchodach 60-lecia Stowarzyszenia. Obchody barbońkowe celebrowane przez ukochaną uczelnię również cieszą się dużą popularnością. Członkowie Koła KWK „Ziemowit” zawsze chętnie utożsamiają się z Alma Mater. Potwierdzają tym samym chęć ciągłego podtrzymywania więzi z pokoleniami poprzedników, rówieśników i nowych wychowanków Akademii Górniczo-Hutniczej.

Solidaryzując się ze stowarzyszeniem, członkowie naszego Koła biorą czynny udział w niesieniu pomocy na rzecz wdów i sierot po byłych członkach stowarzyszenia. Tradycją staje się organizowanie aukcji przedmiotów ofiarowanych przez kierownictwo kopalni oraz Zarząd Koła Stowarzyszenia. Zebrane w ten sposób fundusze w całości przekazywane są na pomoc dla rodzin po byłych naszych kolegach. Zainteresowaniem cieszy się również przekazanie 1% z naszego podatku od osób fizycznych organizacji pożytku publicznego, jakim jest stowarzyszenie. To również doskonała forma realizacji celów statutowych.

Podsumowując minione 20 lat – można stwierdzić, że koło przy kopalni „Ziemowit”, pomimo często trudnych chwil, funkcjonuje, rozwija się i czynnie uczestniczy w życiu Alma Mater, a tym samym Stowarzyszenia Wychowanków AGH. Było i jest to możliwe dzięki determinacji i zaangażowaniu osób twardych (górników, mechaników i elektryków), ale posiadających dusze romantyków, z sentymentem spoglądających w przeszłość i z nadzieją w przyszłość.

✉ **Mirosław Moszko**
Rzecznik Koła

Wizyta Pana Nabuo Tanaki – Dyrektora IEA w Polsce

Polska stała się członkiem Międzynarodowej Organizacji Energetycznej (IAE) w roku 2008. Międzynarodowa Agencja Energii (IEA) jest organizacją międzyrządową, która działa jako doradca polityki energetycznej 28 państw członkowskich. Została założona w czasie kryzysu naftowego

Wprowadzenie do wykładu wygłosił Pan ambasador Polski przy OECD Prof. Jan Woroniecki.

Wykład obejmował głównie zagadnienia energetyczne gospodarki światowej: Zgodnie z oceną IAE wyrażoną w WEO 2008 (World Energy Outlook 2008), globalne zapotrzebowanie na

do wielkości 550 ppm i 450 ppm (ppm = 10⁻⁴%) w roku 2030. Pan Tanaka pokazywał możliwe działania, jakie powinniśmy podjąć (jako państwa zrzeszone w IEA), aby realizacja tych scenariuszy była możliwa. Zmniejszenie emisji może być uzyskane poprzez wzrost efektywności wykorzystania energii, większy udział źródeł odnawialnych, technologie energetyczne z CCS i rozwój energetyki jądrowej. Największe znaczenie ma zwiększenie efektywności wykorzystania energii (aż 48% sumarycznego zmniejszenia emisji CO₂) oraz wprowadzenie nowych ekologicznych technologii energetycznych wykorzystujących proces CCS (Carbon Capture Storage) (21% udziału w zmniejszeniu emisji). Zwiększony udział energii ze źródeł odnawialnych stanowi 17% całkowitej redukcji CO₂, około 14% całkowitej redukcji emisji CO₂ stanowiąc mają nowe technologie wykorzystujące energię jądrową. Spotkanie zakończyło się burzliwą dyskusją na temat możliwych scenariuszy rozwoju energetycznego świata.

Na zakończenie wykładu – Pan Prof. Maciej Kaliski – dyrektor Departamentu Ropy i Gazu Ministerstwa Gospodarki przedstawił informację o stanie negocjacji w zakresie dostaw

for. ZS

w 1973, a zasadniczym celem IEA była koordynacja działań w zaopatrzeniu krajów członkowskich w ropę naftową. Wizyta Pana Nabuo Tanaka – Dyrektora Generalnego w Polsce w dn. 9–12.05. była pierwszą oficjalną wizytą w naszym kraju. Dyrektor Tanaka odwiedził Kraków, Oświęcim i Warszawę.

W dniu 9. maja br. uczestniczył w uroczystym obiedzie wydanym przez Prezydenta Miasta Krakowa w którym wzięli udział m.in. Wiceprezydent Krakowa Elżbieta Łęcznarowicz, Prorektor AGH Prof. Tomasz Szmuc, Dziekani – WWNiG Prof. A. Gonet, WEiP Prof. Piotr Tomczyk, dyrektor Dep. Ropy i Gazu Min. Gospodarki – Prof. Maciej Kaliski, a także – dr hab. S. Nagy, prof. AGH oraz Maciej Załubka – Prezes Zarządu Poszukiwania Nafty i Gazu w Krakowie. W dniu 10 maja 2009 Pan Tanaka zwiedził m.in. Muzeum Sztuki i Techniki Japońskiej „Manggha”.

Natomiast 11.05.br. o godz. 9.00 p. N. Tanaka wygłosił – w obecności profesorów AGH, studentów i zaproszonych gości – w Auli AGH wykład: “Energy Security & Climate Change Mitigation: What Role for Fossil Fuels?” (Bezpieczeństwo energetyczne i walka ze zmianami klimatycznymi: jaka jest rola dla paliw kopalnych?). Gościa przedstawił Prorektor Prof. Tomasz Szmuc.

energie pierwotną osiągnie wzrost o 45% do roku 2030 w stosunku do stanu z roku 2006. Około 80% przyrostu zapotrzebowania będzie należał do paliw kopalnych, przy czym największy wzrost zapotrzebowania na energię pochodzących z krajów azjatyckich takich jak Chiny, Indie czy innych krajów Azji Południowo-Wschodniej. W tym samym czasie całkowita emisja CO₂ wywołana wzrostem zapotrzebowania na energię również osiągnie wzrost o 45% do wielkości 40.6 gigaton w roku 2030 (z 28 Gt w roku 2006). Prawie cały wzrost emisji (97%) ma nastąpić w krajach nie należących do OECD. Taka prognoza jest pesymistyczna z punktu widzenia gospodarki światowej i ochrony środowiska naturalnego. Przedstawiona przez Pana Nabuo Tanakę prezentacja wskazywała w jaki sposób walka ze zmianami klimatycznymi może zwiększyć bezpieczeństwo energetyczne poszczególnych państw. Zademonstrowana została również rola klasycznych surowców energetycznych (węgiel, ropa naftowa, gaz ziemny) w zmieniającej się rzeczywistości. W prezentowanym opracowaniu IEA omówione były także dwa ekologiczne scenariusze, w których IEA prognozuje mniejszą emisję CO₂, a nawet ich spadek

for. ZS

rosyjskiego gazu ziemnego do Polski w kontekście ostatniej wizyty rządowej w Rosji.

W godzinach popołudniowych i wieczornych Pan N. Tanaka spotkał się z Zarządem PGNiG S.A. (W spotkaniu uczestniczyli m.in. prof. S. Rychlicki, prof. M. Kaliski). W dniu 12.05.2009 Pan Tanaka został przyjęty przez Wicepremiera, Ministra Gospodarki Waldemara Pawlaka.

✉ Stanisław Nagy

<http://www.iea.org>

Absolwenci AGH w prasie

Businessman.pl 10.02.2009 (rubryka: Nowe technologie)

Adam Kolawa należy do najbardziej wpływowych osób w branży IT na świecie. W Krakowie ukończył Elektronikę na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH. Obronił doktorat z fizyki teoretycznej na Caltechu. W 1987 został współzałożycielem spółki Parasoft. Opatentował 15 nowych technologii software'owych. Jest współautorem książek z dziedziny oprogramowania i autorem artykułów w prasie branżowej i ekonomicznej. W 2001 w Los Angeles został przez Ernst&Young uhonorowany tytułem Przedsiębiorca Roku w kategorii Oprogramowania.

Paliwa Płynne 21.02.2009

Marek Podstawa jest nowym Dyrektorem wykonawczym ds. sprzedaży detalicznej PKN Orlen. Jest absolwentem Wydziału Elektrotechniki, Automatyki i Elektroniki AGH. Ukończył studia podyplomowe z organizacji zarządzania przedsiębiorstwem i handlu zagranicznego oraz studia MBA. Przez ostatnie lata pracował dla Conoco Philips w Stanach Zjednoczonych, w Czechach oraz dla Conoco Poland, gdzie był dyrektorem handlu detalicznego.

Gazeta Prawna 25.02.2009 (rubryka: Biznes i Energia)

Andrzej Czerwiński, absolwent Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH, były prezydent Nowego Sącza, poseł Platformy Obywatelskiej jest przewodniczącym sejmowej podkomisji ds. energetyki. „Mam nadzieję, że projekt polityki energetycznej kraju do 2030 r. będzie w ciągu dwóch miesięcy po konsultacjach środowiskowych i eksperckich gotowy” – deklaruje Andrzej Czerwiński.

Gazeta Bankowa 3.03.2009

Krzysztof Brzeziński, absolwent Wydziału Fizyki i Techniki Jądrowej AGH oraz studiów podyplomowych na rodzimej uczelni objął stanowisko channel sales managera w segmencie konsumenckim w firmie F-Secure. Posiada wieloletnie doświadczenie w branży teleinformatycznej. Pracował w firmach dystrybucyjnych Veracomp i S4E SA.

Wiadomości Naftowe i Gazownicze 4.03.2009

Rada Nadzorcza PGNiG SA powołała na stanowisko wiceprezesa Zarządu PGNiG SA ds. Górnictwa – **Waldemara Wójcika**. Kadencja trwa do 2011 Nowy wiceprezes jest absolwentem Wydziału Wiertniczo-Naftowego AGH. Od 1981 pracował w Sanockim Zakładzie Górnictwa Nafty i Gazu, kolejno na stanowisku referenta w Kopalni Gazu Ziarnego, następnie kierownika zmiany w Oddziale Rekonstrukcji oraz kierownika Ośrodka Kopalń w Przemyślu. W latach 1994-1996 został wybrany na członka Rady Pracowniczej PGNiG. Od 2001 do dnia powołania na skład Zarządu PGNiG SA sprawował funkcję dyrektora Zakładu Górnictwa Nafty i Gazu oraz dyrektora Oddziału PGNG w Sanoku.

Gigawat Energia 5.03.2009

„Zainteresowanie w Szwecji śmieciami jako paliwem na masową skalę datuje się od połowy lat siedemdziesiątych XX wieku, kiedy to drastycznie drożejący, a wykorzystywany powszechnie do ogrzewania olej opałowy, spowodował potworne spustoszenie w kieszeniach Szwedów” – mówi **Józef**

Neterowicz, absolwent AGH, od połowy lat siedemdziesiątych zajmujący się w Szwecji instalacjami ochrony środowiska dla energetyki.

Kariery 5.03.2009

Dariusz Bocheńczak, absolwent AGH oraz studiów menadżerskich w SGH w Warszawie został wiceprezesem Zarządu firmy CompFort Meridian Polska, w której pracuje od 2002. Na początku 2006 awansował z dyrektora sprzedaży na członka zarządu. Wcześniej zatrudniony był w Techmex International na stanowisku dyrektora oddziału oraz członka Zarządu.

Polska Gazeta Transportowa 11.03.2009

Ponad dwudziestoletnim doświadczeniem zawodowym i wieloma sukcesami w obszarze sprzedaży na rynku polskim i w Europie Środkowo-Wschodniej może poszczycić się **Anna Sieńko**, nowy dyrektor generalny IBM Polska. Jest ona pierwszą kobietą na tym stanowisku. Ukończyła Informatykę na Wydziale Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki AGH. Posiada Certyfikat Zarządzania i Marketingu Uniwersytetu Marii Curie Skłodowskiej. W swojej karierze zawodowej pełniła szereg funkcji handlowych i menadżerskich. Do zespołu IBM dołączyła w 1999 jako menedżer ds. outsourcingu IBM Polska.

Rzeczpospolita 14.03.2009

Prezesem Kompani Węglowej jest **Miroslaw Kugiel**, absolwent AGH, mgr inż. górnictwa oraz marketingu i zarządzania. W 2002 uzyskał tytuł doktora. Zaczynał jako stażysta w kopalni Wieczorek w 1979, by przez inżyniera inwestycji i kierownika robót górniczych dojść do dyrektora w kopalni Wieczorek, Staszic i Wesola. Wszystkie dziś należą do Katowickiego Holdingu Węglowego, którego był wiceprezesem (1998-2000). W 2000 został prezesem Rybnickiej Spółki Węglowej. „Jeśli chodzi o współpracę z nadzorem górniczym, to jest ona prawidłowa. A to w kopalni, w której strukturach jest słynna z wypadku w 2009 Halemba bardzo ważne” – podkreśla Piotr Litwa, prezes Wyższego Urzędu Górniczego. O prezesie Kugielu przeczytamy w artykule pt. „Górnicy i nie kurzy?”

Home @ Market 26.03.2009

Wojciech Gątkiewicz, absolwent AGH został prezesem PFLEIDERER. Od stycznia 2008 pełnił funkcję prezesa zarządu MONIER (poprzednia nazwa LAFARGE DACHY). Wcześniej był m.in. prezesem zarządu BRAAS POLSKA Sp. z o.o. oraz prezesem Kopalni Melafiru w Czarnym Borze. Jest wykładowcą zarządzania strategicznego na studiach MBA organizowanych przez Gdańską Fundację Kształcenia Menadżerów.

PRNews.pl 27.03.2009

Decyzją Rady Nadzorczej Dominet Bank SA nowym wiceprezesem banku czasowo został **Jaromir Pelczarski**, absolwent Wydziału Elektroniki, Informatyki i Elektrotechniki AGH. W 2000 uzyskał dyplom Executive MBA Ecole Nationale des Ponts et Chaussees w Paryżu oraz Uniwersytetu w Bristolu. Od roku 1994 związany był z Fortis Polska, a od 2003 wiceprezes zarządu odpowiedzialnym za obszar operacji i wsparcia biznesu. Od 2007 pełnił funkcję Członka Rady Nadzorczej Dominet Bank SA.

Personel i Zarządzanie 30.03.2009

Bartosz Adamczyk absolwent Wydziału Zarządzania AGH jest menadżerem produktu w Advisory Group TEST Human Resources, specjalistą w zakresie analiz wynagrodzeń i dodatków pozapłacowych. Odpowiada za merytoryczną zawartość i rozwój ogólnopolskiego badania wynagrodzeń.

oprac. Małgorzata Krokoszyńska

Media o AGH

Krakowska Strefa Dizajnu

interia.pl 14.4.2009

Ponad 20 firm działających w branży projektowej, a także uczelnie wyższe i samorządy przystąpiły do Krakowskiej Strefy Dizajnu – inicjatywy promującej współczesne wzornictwo, projektowanie graficzne i inne dziedziny składające się na pojęcie designu.

Strefa powstanie na terenie Krakowskiego Parku Technologicznego (KPT), wchodzącego w skład Specjalnej Strefy Ekonomicznej w Krakowie. Projekt wzbudził ogromne zainteresowanie krakowskiego środowiska projektowego. Do porozumienia przystąpi ponad 20 firm działających w branży projektowej. Strefę postanowili wesprzeć także trzy krakowskie uczelnie: Akademia Sztuk Pięknych, Politechnika Krakowska i Akademia Górniczo-Hutnicza oraz Małopolska Agencja Rozwoju Regionalnego, Małopolski Instytut Kultury. Swoją współpracę przy projekcie zadeklarowało także miasto Kraków i Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego.

Powstaje polsko-niemiecka Wspólnota Wiedzy i Innowacji

wprost.pl 17.4.2009

Uniwersytety, instytuty badawcze oraz firmy energetyczne i chemiczne z Polski i Niemiec rozpoczęły w piątek program współpracy w ramach Wspólnoty Wiedzy i Innowacji. Będą wspólnie zabiegać o to, by stać się jednym z węzłów badawczych Europejskiego Instytutu Technologicznego (EIT).

„Wkrótce rada zarządzająca EIT otworzy konkurs, by wyłonić Wspólnotę Wiedzy i Innowacji «Zrównoważona Energia».

Wspólnie będziemy jedną z – jak przypuszczam – dwóch, trzech wspólnot, które będą o to aplikować” – wyjaśnił jeden z inicjatorów przedsięwzięcia ze strony polskiej, były premier Jerzy Buzek.

Uroczystej inauguracji programu współpracy w ramach Wspólnoty dokonano podczas Europejskiego Kongresu Gospodarczego w Katowicach, z udziałem unijnego komisarza ds. energii, Andrisa Piebalga.

W ramach węzła „Zrównoważona energia” mają być prowadzone badania m.in. nad czystymi technologiami węglowymi, technologiami wychwytywania i składowaniem dwutlenku węgla, energetyką odnawialną, efektywnością energetyczną, oszczędnościami energii, gospodarką wodorową, a także rozwojem energetyki nuklearnej. Ze strony polskiej działania, zmierzające do złożenia stosownego wniosku w konkursie EIT, koordynuje Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie. W prace zaangażowane są też m.in. władze uniwersytetów: Jagiellońskiego, Śląskiego, Łódzkiego i Wrocławskiego, a także Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, politechnik Łódzkiej, Śląskiej i Wrocławskiej oraz Instytutu Chemicznej Przeróbki Węgla w Zabrze i Głównego Instytutu Górnictwa w Katowicach. To pierwsza na taką skalę współpraca badawcza uniwersytetów i uczelni technicznych.

W ramach wspólnoty „Zrównoważona energia” ma powstać sześć centrów – jeden z nich ma być w Polsce, pozostałe w Niemczech, Szwecji, Norwegii, Francji i Hiszpanii. Według szacunków, rocznie na ich działanie powinno się przeznaczać ok. 0,5 mld zł. Na początku ok. 25 proc. wsparcia ma pochodzić z UE, 75 proc. – od firm i rządów.

AGH wie, jak ściągać miliony

Gazeta Wyborcza 20.4.2009

AGH w ciągu kilkunastu miesięcy zdobyła prawie 350 mln zł. To efekt pracy zespołu powołanego specjalnie po to, by starać się

o granty na szkolenie inżynierów. A po tych polscy i zagraniczni pracodawcy ustawiają się w kolejce Akademia Górniczo-Hutnicza realizuje obecnie kilkanaście projektów, które mają podnieść jakość kształcenia na uczelni i zapewnić jej studentom wysokie kwalifikacje. Buduje Centrum Informatyki, modernizuje poszczególne wydziały, współpracuje przy tworzeniu Małopolskiego Parku Technologii Informacyjnych, który powstaje w Pychowicach. W sumie w ostatnich miesiącach zarówno z funduszy rozdzielanych przez ministerstwo, jak i z grantów unijnych uczelnia uzbierała prawie 350 mln zł. Jest niekwestionowanym liderem wśród krakowskich uczelni.

Dla porównania: UJ na nowe projekty edukacyjne i badawcze zdobył ponad 200 mln zł.

Jaki AGH ma sposób na dotacje? – Unii Europejskiej, z której pochodzi większość funduszy, bardzo zależy na powiązaniu nauki i gospodarki. Duże projekty rozwojowe, które wspomagają przedsiębiorstwa, okazały się strzałem w dziesiątkę. Badamy rynek pracy i dostosowujemy do jego potrzeb kolejne przedsięwzięcia – mówi Bartosz Dembiński, rzecznik AGH. Unijne granty to nieoceniona pomoc. – Dlatego liczymy na kolejne fundusze, które pomogą wypuszczać w świat specjalistów – zaznacza prof. Antoni Taj duś, rektor uczelni.

AGH zapewnia, że jeśli chodzi o pozyskiwanie dotacji, to nie powiedziała jeszcze ostatniego słowa. – Kilkadziesiąt kolejnych projektów czeka w tym roku na rozpatrzenie i sporo z nich ma szanse na akceptację – przyznaje Dembiński.

Jako na wózku, czyli pomysły inżynier

Dziennik Polski 21.4.2009

Piła, młotek, nożyczki i kombinerki czekały w ostatni czwartek na krakowskich finalistów Ogólnopolskiego Konkursu Inżynierskiego BEST Engineering Competition. Przy pomocy tych właśnie narzędzi przyszli inżynierowie musieli zbudować samobieżny pojazd transportowy.

Rozgrywany już od kilku lat konkurs skierowany jest do studentów uczelni technicznych. Jego zadania pozwalają sprawdzić nie tylko podstawową wiedzę z fizyki czy mechaniki, ale także pomysłowość i umiejętność pracy w zespole.

W Krakowie Finał Lokalny odbył się w Klubie Studio na miasteczku studenckim. Uczestniczyło w nim siedem czteroosobowych zespołów studenckich (wyłonionych spośród 240 drużyn) i dodatkowo – poza konkursem – zespół złożony z doktorantów AGH. Zadaniem finalistów było zbudowanie własnymi siłami pojazdu napędzanego... odważnikiem o masie jednego kilograma spuszczonego z wysokości 75 cm. Tak poruszony pojazd musiał przejechać dokładnie sześć metrów, a następnie zahamować przed ścianą, by umocowane na jego przedzie jajko nie uległo stłuczeniu. Do budowy pojazdu studenci mogli użyć m.in. listewek, gumek recepturek, taśmy klejącej, zakrętek od sloików itp. Na zakup materiałów każdy zespół otrzymał budżet w wysokości tysiąca BECnotów, którym musiał rozsądnie gospodarować. Prace oceniało jury złożone z prodziekana Wydziału Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki o AGH. AGH prof. Andrzeja Staniszewskiego, prof. Witolda Ramsa z Katedry Maszyn Elektrycznych AGH oraz przedstawicieli studentów. Ogólnopolski finał zaplanowana na 26 maja w Warszawie, a zwycięska drużyna będzie reprezentować Polskę na finale europejskim w Ghent w Belgii.

Czy AGH uratuje ceną kamienicę?

Dziennik Polski 21.4.2009

Modernistyczny budynek przy ul. Czarnowiejskiej 72/74 od lat stoi pusty i niszczeje. Jego zakup rozważa Akademia Górniczo-Hutnicza.

Kamienicę zbudowano w 1913 r. na podstawie projektu Karola Szpondrowskiego, wybitnego krakowskiego architekta.

Dziś straszy przechodniów powybijanymi oknami i odrapanym tynkiem. – Kamienica stanowi cenny przykład modernistycznego budownictwa – potwierdza Tomasz Wieja, znany krakowski architekt. Mówi, że na uwagę zasługuje zwłaszcza oszklona pergola na tyłach budynku: – Jest bardzo ciekawym przykładem zastosowania stali jako detalu w architekturze i bezwzględnie zasługuje na ocalenie.

Jest na to szansa, bo zakupem zrujnowanej kamienicy interesuje się Akademia Górniczo-Hutnicza. – W tej chwili toczy się postępowanie o przejęcie przez nas części gruntu, który przynależy do nieruchomości – zdradza Henryk Ziolo, kanclerz AGH. Mówi, że po zakończeniu sprawy uczelnia będzie rozmawiała z właścicielem na temat odkupienia budynku. – Znajduje się w doskonałym miejscu, tuż obok Wydziału Matematyki Stosowanej – mówi Ziolo, podkreślając, że stanowiłby bardzo cenny nabytek.

Dziewczyny na politechniki

Dziennik Polski 24.4.2009

Wczoraj w auli budynku U2 krakowskiej Akademii Górniczo-Hutniczej odbyły się drzwi otwarte, które zorganizowano pod hasłem: „Dziewczyny na politechniki!”. – Chcę studiować geodezję. To ciekawy i bardzo przyszłościowy kierunek – podkreśliła Agnieszka Ledworowska, która przyjechała aż ze Szczecina. Monika Machaj stwierdziła, że kobiety coraz częściej wybierają nauki techniczne ze względu na brak problemu z zatrudnieniem po studiach. Dlaczego akurat AGH? – To doskonała uczelnia – stwierdziły jednogłośnie dziewczyny.

– Przygotowaliśmy dla naszych gości multimedialną prezentację, ulotki i informatory o uczelni. Główną atrakcją jest wizyta w laboratorium – informowała Anna Hwedyk, koordynatorka przedsięwzięcia. Podkreśliła, że trzeba przełamywać stereotypy i pokazać dziewczętom, że studia techniczne mogą być bardzo ciekawe.

Uczelnie wydają mało środków na badania naukowe

Bankier.pl 27.4.2009

Uczelnie w kraju aktywnie uczestniczą w unijnych programach, dzięki którym mogą zmodernizować budynki, zakupić sprzęt laboratoryjny czy wyszkolić kadry. Według resortu nauki polscy naukowcy za rzadko sięgają do funduszy UE przeznaczonych na badania naukowe – podaje PAP. „Jak poinformował PAP rzecznik Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego (MNISW) Bartosz Loba, wśród polskich uczelni, które najaktywniej starają się o finansowanie badań naukowych, są m.in. Politechnika Warszawska, Uniwersytet Warszawski, Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN, Akademia Górniczo-Hutnicza, Uniwersytet Jagielloński oraz Politechnika Wroclawska” – informuje PAP.

Studia po angielsku dla Polaków

Dziennik Polski 27.4.2009

Krakowskie uczelnie rozszerzają ofertę zajęć prowadzonych w języku angielskim.

Chcą w ten sposób przyciągnąć obcokrajowców i równocześnie zatrzymać w kraju polskich studentów. W Akademii Górniczo-Hutniczej od października wszystkie zajęcia będą prowadzone po angielsku na kierunkach: górnictwo i geologia oraz zarządzanie. Będą w nich brać udział studenci dwuletnich uzupełniających studiów magisterskich. Tegoroczni maturzyści mają natomiast do wyboru w wersji angielskiej kierunki: mechatronikę oraz elektronikę i telekomunikację. Nauka jest bezpłatna.

– Na innych kierunkach uruchomimy uczelniany blok przedmiotowy, w ramach którego będzie można wybierać zajęcia z różnych przedmiotów po angielsku – mówi Bartosz Dembiński,

rzecznik prasowy AGH. – Zamierzamy systematycznie poszerzać ofertę tak, by w ciągu najbliższych czterech lat wszystkie kierunki były prowadzone zarówno w języku polskim, jak i po angielsku.

Inżynier z Inianą torbą na zakupy

Polska Gazeta Krakowska

Posprzątaj po imprezie, idź na zakupy z ekologiczną torbą zgaś zbędne światło, a tak w ogóle, zamiast samochodu, jedź rowerem – przekonują studenci. Na trzy dni Miasteczko Studenckie zmieniło się w Zieloną Uczelnię. Akcja trwa od poniedziałku i zakończy się dziś. Studenckim akcjom towarzyszą warsztaty pokazujące, jak nie szkodzić naszej planecie oraz olbrzymia zbiórka makulatury. Studenci, którzy uczestniczą w akcji, zachęcają do bycia ekologicznym zielono-uczelnianym gadżetami. Są to m.in. oryginalne bawełniane torby na zakupy. Torby są czarne i białe, z długim i krótkim uchem. Bardzo się podobają nabywcom, bo zdobią je zabawne napisy, m.in. „Nie pękam”, „100% AGH” czy „Torebka pani inżynier”.

Organizatorem tej oryginalnej kampanii ekologicznej jest Biuletyn Informacyjny Studentów, URSS, Akademia Górniczo-Hutnicza, Miasteczko Studenckie oraz Fundacja Studentów i Absolwentów AGH Academica.

Krakowianin na praktyce w Google

Gazeta Wyborcza 30.4.2009

Kilkudziesięciu studentów, przyjedzie na trzy miesiące do Mountain View siedziby Google. Zdecydowana większość jest z Ameryki. Z Europy na staż dostały się trzy osoby, w tym Piotrek (21 lat) studiuje na Wydziale EAIIE. Z Google dostał już konkretne zadanie. Będzie pracował nad innowacyjnym telefonem komórkowym.

✉ Bartosz Dembiński

Rzecznik Prasowy AGH

Informacje Kadrowe

Na stanowisko profesora zwyczajnego zostali mianowani:

- prof. dr hab. inż. Wiesław Wajs
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

Na stanowisko profesora nadzwyczajnego – na 5 lat zostali mianowani:

- dr hab. inż. Tadeusz Mikoś
Wydział Górnictwa i Geoinżynierii
- dr hab. inż. Zbigniew Grzesik
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki
- dr hab. inż. Dariusz Kopyciński
Wydział Odlewnictwa

Tytuł profesora nauk technicznych otrzymali:

- dr hab. inż. Witold Byrski
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr hab. Tadeusz Pisarkiewicz
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki

Stopień doktora habilitowanego otrzymali:

- dr inż. Ryszard Sroka
Wydział Elektrotechniki, Automatyki, Informatyki i Elektroniki
- dr inż. Marek Doktor
Wydział Geologii, Geofizyki i Ochrony Środowiska
- dr inż. Ryszard Lech
Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki

✉ Na podstawie materiałów dostarczonych przez Dział Kadrowo-Płacowy

Krakowska Konferencja Młodych Uczonych

to już czwarta edycja!

W dniach 17–19 września 2009 w Akademii Górniczo-Hutniczej odbędzie się IV Krakowska Konferencja Młodych Uczonych, organizowana pod patronatem Rektora AGH prof. Antoniego Tajdusia.

Interdyscyplinarna konferencja, która jest inicjatywą Grupy Naukowej **Pro Futuro**, ma na celu integrację środowiska młodych naukowców oraz wspólną wymianę spostrzeżeń, doświadczeń i wniosków. Dlatego też IV KKMU zorganizowana zostanie pod hasłem przewodnim „Aktualne wyzwania nauki i techniki w ujęciu interdyscyplinarnym”.

Wydarzenie cieszy się coraz większym zainteresowaniem ze strony nie tylko krakowskich ośrodków naukowych, dzięki czemu przedsięwzięcie nabrało już charakteru ogólnopolskiego. Z roku na rok wzrasta też liczba uczestników KKMU, co

owocuje mnogością podejmowanych tematów. Interdyscyplinarny charakter spotkań daje możliwość wspólnej dyskusji, poszukania niekonwencjonalnych rozwiązań podejmowanych problemów oraz nawiązania międzyuczelnianej współpracy.

Tematyka konferencji, ze względu na różnorodność podejmowanych problemów, została podzielona na trzy bloki tematyczne w ramach sesji: nowe techniki i technologie, inżynieria środowiska oraz nauki ekonomiczne.

Począwszy od III KKMU część artykułów konferencyjnych, po otrzymaniu pozytywnych recenzji, jest publikowana w wysoko punktowanych czasopismach o zasięgu krajowym i międzynarodowym.

Grupa Naukowa **Pro Futuro** skupia młodych pracowników naukowych, asystentów i doktorantów Akademii

Górnico-Hutniczej oraz przedstawicieli pozostałych krakowskich uczelni wyższych. W organizację IV KKMU zaangażowani są również doktoranci Uniwersytetu Ekonomicznego, Uniwersytetu Jagiellońskiego i Uniwersytetu Rolniczego, a także studenci krakowskich uczelni, których szczególnie serdecznie witamy w gronie członków GN Pro Futuro. Rolę opiekuna administracyjnego Konferencji oraz GF PF pełni Fundacja Studentów i Absolwentów AGH w Krakowie ACADEMICA.

Cieszymy się, że Krakowska Konferencja Młodych Uczonych stała się już inicjatywą cykliczną, która integruje młode środowisko naukowe w całym kraju.

Serdecznie Zapraszamy!
Grupa Naukowa Pro Futuro

Więcej informacji nt. IV KKMU znajduje się pod adresem:

<http://www.profuturo.agh.edu.pl/konferencja>

✉ Małgorzata Śliwka

Sukces sekcji lekkiej atletyki

Drużyny naszych biegaczy i biegaczek, pod wodzą trenerów mgr Piotra Biela i mgr Doroty Jabłońskiej, odniosły duży sukces zdobywając medale w Mistrzostwach Polski Szkół Wyższych w biegach przełajowych rozgrywanych z końcem kwietnia w Łodzi.

Studenci w składzie Grzegorz Dela, Maksymilian Piasecki, Maciej Broniatowski, Damian Chwiastek, Paweł Wszolek, Tomasz Czarnota na dystansie 5km zdobyli drużynowo pierwsze miejsce w klasyfikacji generalnej spośród 50 startujących uczelni.

Nie gorzej poradziły sobie studentki Aleksandra Metryka, Agata Sroka, Renata Niedziela, Gabriela Gałka, Justyna Bednarczyk na dystansie 3.5km zdobyły drużynowo brązowy medal w typach szkół politechnik. Szczególne gratulacje należą się męskiej drużynie, która zdobywała już medale w 2006, 2007, 2008, ale dopiero w bieżącym sezonie sięgnęła po najcenniejszy złoty medal.

✉ Piotr Biel

✉ Piotr Biel

Wspięli się na szczyt

Wspinaczka – według Wikipedii to „przemieszczanie się w terenie na tyle stromym, że wymaga on użycia rąk co najmniej do utrzymania równowagi.” Sama w sobie definicja nie daje jednak obrazu jaki można zobaczyć podczas zawodów na ścianie wspinaczkowej. Grymas na twarzy, obdarte ręce. Niemal każdy chce być na szczycie. To chyba tak jak w życiu – ciągle się wspinamy, by w końcu osiągnąć sukces.

Nie inaczej było w centrum wspinaczkowym „Transformator” w Katowicach gdzie pod honorowym patronatem Prezydenta Miasta Katowice oraz Rektora Uniwersytetu Śląskiego odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski we Wspinaczce Sportowej. W zawodach wzięło udział 229 zawodników oraz 106 zawodniczek z 46 uczelni. Akademię Górniczo-Hutniczą reprezentowała drużyna męska w składzie Grzegorz Lenartowicz, Maciej Sitarz, Piotr Palka, Wojciech Rachtan, Marek Zajusz, Bartosz Zasadny oraz damska Anna Kowal, Teresa Kowal.

Pierwszy dzień zawodów był przeznaczony na konkurencję tzw. „na trudność”. Dla zawodników i zawodniczek przygotowano po dwie drogi eliminacyjne z asekuracją górną oraz finałowe „na prowadzenie”. Walka była bardzo wyrównana, a do ścisłego, szesnasto-osobowego finału dostało się dwóch naszych zawodników: Grzegorz Lenartowicz oraz Maciej Sitarz. Drogi finałowe okazały się bardzo wymagające gdyż jedynie dwójka wspinaczy pokonała więcej niż połowę przechwyty, a nikt nie ukończył trasy. Wspomniani zawodnicy zajęli więc odpowiednio 7 i 9 miejsce (3 i 4 w politechnikach). W rywalizacji kobiet Anna Kowal uplasowała się natomiast na 3 miejscu w politechnikach. Po pierwszym dniu zmagania nasza drużyna męska objęła prowadzenie w klasyfikacji generalnej politechnik, natomiast kobiety były trzecie.

Drugiego dnia rozegrano konkurencję „na czas”. Zawodnicy ścigali się po dwóch drogach wspinaczkowych. Z całej stawki wyłoniono finalistów, którzy rywalizowali systemem pucharowym. W finale zobaczyliśmy ponownie Grzegorza Lenartowicza, a towarzyszył mu Bartosz Zasadny. Ostatecznie wspięli się oni na 5 i 12 miejsce (1 i 3 w politechnikach).

W końcowym rozrachunku olbrzymi sukces odniosła męska drużyna zdobywając złoto wśród politechnik. Nieco gorzej, lecz również medalowo, spisali się kobiety finiszując w tej samej klasyfikacji, na 3 miejscu

☞ Grzegorz Lenartowicz

Klasyfikacje końcowe zawodów:

Politechniki kobiety: 1. Politechnika Warszawska, 2. Politechnika Gdańska, 3. AGH Kraków

Politechniki mężczyźni: 1. AGH Kraków, 2. Politechnika Warszawska, 3. Politechnika Gdańska

Grzegorz Lenartowicz

foto: Szymon Danielczyk – www.hipointertv

Bartosz Zasadny

foto: Szymon Danielczyk – www.hipointertv

Po lewej Maciej Sitarz

foto: Szymon Danielczyk – www.hipointertv

Przywieźli medale

W dniach 8–10 maja w Przesiece odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w kolarstwie górskim. Na starcie nie zabrakło reprezentacji AGH, która dokładnie rok temu, na podobnej imprezie, święciła triumfy zdobywając najcenniejsze medale.

każda po 4km. Nasza uczelnia, po kilkuletniej przerwie, ponownie wystawiła reprezentację płci pięknej. Drużyna w składzie Aleksandra Metryka, Marta Rylko i Dorota Radomańska zajęła 4 miejsce w klasyfikacji drużynowej kobiet w kategorii politechnik. Indywidualnie

foto. Michał Jamiolo

Wśród studentów można było zobaczyć nie tylko pasjonatów rowerów i ambitnych amatorów tego sportu, ale też światowej klasy zawodowych kolarzy m.in. byłego wicemistrza świata juniorów – Piotra Brzózka, czy uczestnika mistrzostw świata Dariusza Batka. Trasa wiodła górkami ścieżkami, przecinając niejednokrotnie strumienie górskie i przełęcze. Mimo ładnej pogody i w miarę suchej nawierzchni, dla wielu studentów wyścig był solidnym sprawdzianem techniki jazdy w trudnym, wymagającym terenie.

Jako pierwsze do boju ruszyły kobiety. Do pokonania miały 3 rundy,

najlepiej spisała się pierwsza z wspomnianych, która debiutując w tej rangi imprezie, zajęła 9 miejsce! Marta Rylko i Dorota Radomańska zajęły odpowiednio 27 i 47 miejsce. Za rok dziewczyny zapowiadają walkę o medale!

O godzinie 12 wystartowało 200 mężczyzn z 36 uczelni z całej Polski. W zespole z AGH znaleźli się medaliści sprzed roku czyli: Michał Jamiolo, Roman Pietruszka, Artur Miazga, Paweł Międzobrodzki, Dawid Miś, Jan Szczepański i Krzysztof Piotrowski, jak również szeregi zasilili nowi zawodnicy: Robert Guzik i Wojciech Dubiel. Od startu mocne tempo narzucili zawodnicy grup

zawodowych: bracia Brzózka oraz Dariusz Batek. Z naszej uczelni od startu najszybciej jechał Artur Miazga, który będąc w wyśmienitej formie plasował się pod koniec pierwszej dziesiątki. Niestety w wyniku awarii sprzętu wyścig musiał zakończyć już po 1 okrążeniu. Na miejscach 17–22 jechali Michał Jamiolo, Roman Pietruszka i Robert Guzik. Niezwykle wyrównana w tym roku rywalizacja powodowała, że sekundowe straty i drobne błędy równały się z utratą nawet kilku pozycji. Na szczęście wcześniej wspomniane trio szczęśliwie ukończyło zmagania bez większych awarii sprzętu lokując się kolejno na pozycjach: 17 – Michał Jamiolo, 19 – Robert Guzik i 22 – Roman Pietruszka. Kolejny rok z rzędu wyścigu nie ukończył Paweł Międzobrodzki, który w połowie wyścigu doznał poważnej awarii sprzętowej. Pozostali nasi reprezentanci lokowali się w pierwszej połowie stawki, zajmując odpowiednio miejsca: 73 – Dawid Miś, 74 – Wojciech Dubiel, 81 – Jan Szczepański, 106 – Krzysztof Piotrowski.

foto. Michał Jamiolo

Najważniejsza była jednak klasyfikacja drużynowa mężczyzn, w której Akademia Górniczo-Hutnicza zajęła 3 miejsce w klasyfikacji generalnej, jak również 3 miejsce wśród politechnik! Złoto przypadło niezwykle mocnej w tym roku Akademii Techniczno-Humanistycznej z Bielska-Białej, a srebro naszym corocznym rywalom o podium – Politechnice Wrocławskiej.

☞ Roman Pietruszka

foto. Michał Jamiolo

Mistrzowskie rakiety z AGH

W dniach 18–19 kwietnia 2009 roku na hali SWFiS AGH odbywały się Akademickie Mistrzostwa Polski w badmintonie. Uczestniczyło w nich 14 najlepszych drużyn z całej Polski. Nasza drużyna była reprezentowana przez drużynę w składzie: Ewelina Łach (Wydział WNiG I rok), Karolina Neska (Wydział MN II rok), Katarzyna Płonka (Wydział IMiC IV rok), Kornel Apostolik (Wydział IMiIP I rok), Robert Gałek (Wydział Zarządzania III rok), Przemysław Wyszowski (Wydział EAIiE III rok), Tomasz Urbanik (Wydział IMiIP II rok).

W pierwszym meczu fazy grupowej naszym przeciwnikiem była drużyna UMCS Lublin. Mecz wygraliśmy 7:0, a przeciwnicy odstawali zdecydowanie od naszych zawodników umiejętnościami.

Kolejnym przeciwnikiem była WSFiS Białystok. Nasi sportowcy również nie pozwolili sobie na stratę punktów i wygrali zdecydowanie 7:0. Tylko w singlu męskim **Przemysław Wyszowski** potrzebował 3 setów, aby pokonać swojego rywala.

W trzecim i ostatnim meczu fazy grupowej naszym rywalem była drużyna UWM Olsztyn. Mecz był bardzo zacięty i wyrównany. Szala zwycięstwa przechylała się raz w kierunku jednej drużyny, raz w kierunku drugiej. Po 6 meczach stan rywalizacji wynosił 3:3. W decydującym pojedynku wystąpił Robert Gałek przeciwko Adrianowi Wasilewskiemu. Jednak już na początku doszło do bardzo niefortunnego wypadku. Przy stanie 1 seta 4:3 Robert nieszczęśliwie skoczył na nogę, co spowodowało jej skręcenie. Po interwencji lekarza wrócił on jednak na boisko, dostając gromkie brawa od całej publiczności na hali. Jednak nie był w stanie już podjąć zaciętej walki z powodu bólu nogi. Ostatecznie mecz wygrał UWM Olsztyn 4:3.

Takie rozstrzygnięcia spowodowały, że wychodząc z drugiego miejsca w grupie trafialiśmy na faworytów i późniejszych zwycięzców AWF Wrocław. Niestety przegraliśmy 4:0 z dużo lepszym od nas rywalem

Po tej porażce pozostała nam już tylko walka o miejsca w przedziale 5–8. Najpierw pokonaliśmy AWF Warszawa 4:2, a następnie w meczu o 5 miejsce wygraliśmy z Uniwersytetem Warszawskim 4:1.

Ostatecznie w całym turnieju zwyciężył AWF Wrocław pokonując w finale AWF Kraków 4:1. **AGH** zajęło 5 miejsce, oraz obroniło tytuł

Akademickiego Mistrza Polski Uczelni

Technicznych wywalczono już trzeci rok z rzędu.

Klasyfikacja generalna AMP w badmintonie:

1. KU AZS Akademia Wychowania Fizycznego Wrocław
2. KU AZS Akademia Wychowania Fizycznego Kraków
3. KU AZS Uniwersytet im. Adama Mickiewicza Poznań
4. KU AZS Uniwersytet Warmińsko-Mazurski Olsztyn
5. KU AZS Akademia Górniczo-Hutnicza Kraków
6. KU AZS Uniwersytet Warszawski

7. KU AZS Akademia Wychowania Fizycznego Warszawa
8. KU AZS Akademia Wychowania Fizycznego Katowice
9. KU AZS Uniwersytet Marii Curie Skłodowskiej Lublin
10. KU AZS Uniwersytet Ekonomiczny Wrocław
11. KU AZS Uniwersytet Gdański
12. KU AZS Politechnika Opolska
13. KU AZS Politechnika Wrocławska
14. KU AZS Wyższa Szkoła Finansów i Zarządzania Białystok

Klasyfikacja Uczelni Technicznych:

1. KU AZS Akademia Górniczo-Hutnicza Kraków
2. KU AZS Politechnika Opolska
3. KU AZS Politechnika Wrocławska

Imprezy organizowane przez SWFiS AGH oraz AZS AGH

27.05.2009 – hala Wistyl

- 14:30** Finał Międzywydziałowej Ligi Koszykówki: Wydział Odlewnictwa – Wydział Zarządzania

28.05.2009 – hala SWFiS AGH

- 18:00** Mecz futsalu: GGiŚ kadra – studenci
19:00 Finał Międzywydziałowej Ligi Futsalu: GiG – GGiOŚ

29.05.2009 – hala SWFiS AGH

- 10:00** Liga międzywydziałowa w siatkówce mężczyzn (półfinały): EAIiE – IMiR, Zarządzanie – IMiIP
11:30 Liga międzywydziałowa w siatkówce kobiet (półfinały): GGiŚ – MS, IMiC – Zarządzanie
18:00 Finały siatkówki kobiet i mężczyzn

30.05.2009 – hala SWFiS AGH

- 12:00** Mecz koszykówki na wózkach: Kraków – Wrocław
18:00 Mecz oldbojów sekcji piłki ręcznej

24–30.06.2009

Jubileuszowy splyw kajakowy pracowników Czarna Hańcza i Kanał Augustowski

Kadra naukowa i społeczność studencka Akademii w okresie międzywojennym

Otwarcie Akademii Górniczej w Krakowie zbiegło się w czasie z odrodzeniem państwa polskiego po latach zaborów i falą zmian społeczno-ekonomicznych, które wyzwoliły powszechne aspiracje edukacyjne. Wszystkie krakowskie uczelnie odnotowały ogromny napływ kandydatów na studia, a wśród nich także dopiero organizująca się uczelnia górnicza.

Po czteroletniej przerwie spowodowanej wojną Komitet Organizacyjny Akademii Górniczej zebrał się 18 października 1918. Z upoważnienia Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (WRIOP) pracami kierował dotychczasowy przewodniczący Komitetu prof. Józef Morozewicz (1865–1941). W jednej z pierwszych swych uchwał Komitet zobowiązał się do dolożenia starań, aby otwarcie Akademii mogło nastąpić już na początku października 1919. Podjęto decyzję o rozszerzeniu zakresu nauk na dwa wydziały, tj. górniczy i hutniczy, uwzględniając przy tym konieczność powołania kilku nowych katedr metalurgicznych i modyfikując ułożony przed wojną statut oraz program studiów. Zdecydowano się także zwrócić do Polskiej Komisji Likwidacyjnej o zabezpieczenie środków finansowych przewidzianych jeszcze w budżecie austriackim na rzecz Akademii Górniczej w Krakowie.

Skład Komitetu Organizacyjnego uległ rozszerzeniu. Oprócz dotychczasowych członków w jego gronie znaleźli się przyszli profesoria Akademii: Antoni Hoborski (1879–1940), Kazimierz Kling (1884–1942), Stefan Kreutz (1883–1941), Stanisław Płużański (1879–1951) i Jan Stock oraz inżynierowie i działacze przemysłowi: K. Adamiecki, J. Cybulski, L. Gorazdowski, Z. Jędrkiewicz, H. Kondratowicz, H. Korwin-Krukowski, K. Miłkowski, J. Modzelewski, S. Rudowski i L. Szefer. Nowy skład Komitetu został zatwierdzony przez Ministerstwo WRIOP w styczniu 1919.

Powołanie Akademii Górniczej w Krakowie nastąpiło na mocy uchwały Rady Ministrów z 8 kwietnia 1919. Na wniosek Komitetu Organizacyjnego 1 maja 1919 Naczelnik Państwa Józef Piłsudski (1867–1935) mianował pierwszych sześciu profesorów Akademii. Dalsze mianowania profesorskie oraz organizację struktury

uczelni pozostawiono w kompetencji Komitetu Organizacyjnego, który ostatecznie zakończył swą misję dopiero 21 listopada 1921.

W Dzienniku Urzędowym z 1919 ukazał się komunikat Ministerstwa WRIOP: „Akademia Górnicza będzie otwarta w październiku 1919, a przedtem odbędzie się wpisy na pierwszy rok nauki. Następne lata Akademii Górniczej otwierane będą co roku, aż do czasu zorganizowania wszystkich czterech lat studiów na obu wydziałach (górnicy i hutniczy)”. Informację o rekrutacji zamieszczono w prasie. Zgłosiło się zaskakująco dużo chętnych – ponad 500 osób. Ponieważ warunki lokalowe pozwalały przyjąć tylko ok. 80 studentów, przeprowadzono egzaminy z matematyki i fizyki. Wśród przyjętych była jedna kobieta.

Mając w pamięci fakt, że powstanie Akademii było zwieńczeniem wieloletnich starań całego polskiego górnictwa o posiadanie własnej szkoły wyższej, żywo interesowano się losem Polaków na uczelniach zagranicznych. W czerwcu 1919 Komitet Organizacyjny polecił zbadać sytuację młodzieży studium w Leoben i Przybramie. Wysłany do Leoben urzędnik Wydziału Górniczego byleży Komisji Rządzącej relacjonował, że Polacy są szykanowani i mają trudności z ukończeniem studiów. Po podpisaniu traktatu brzeskiego i wywołanej tym fali protestów Polaków w Austro-Węgrzech jedynym językiem tolerowanym w Leoben stał się niemiecki, a po wybuchu powstania wielkopolskiego obiektem szykan stali się również Polacy studium w akademiach górniczych w Niemczech. Wielu z nich chciało kontynuować studia w Akademii Górniczej w Krakowie i z niecierpliwością oczekiwano na jej otwarcie.

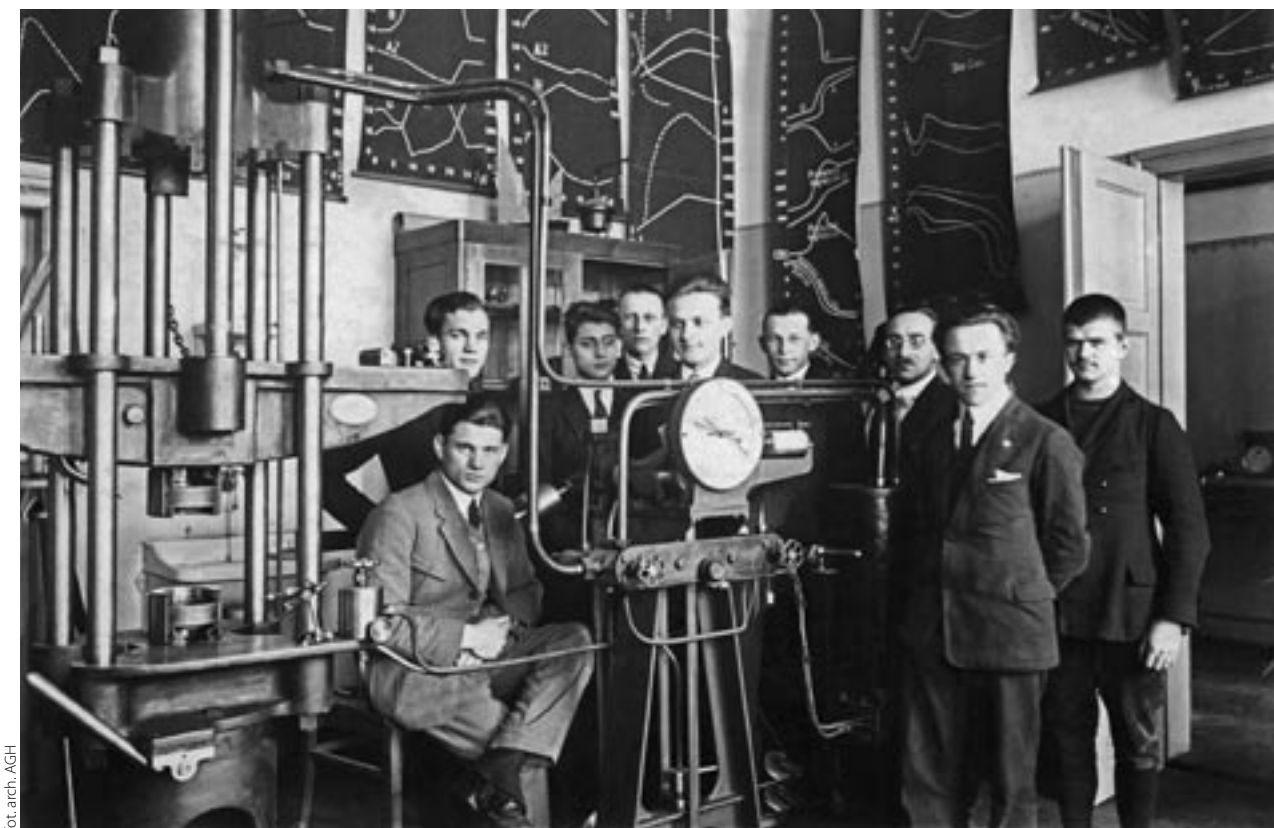
Inauguracja pierwszego roku akademickiego Akademii Górniczej odbyła się 20 października. Uczestniczył w niej Naczelnik Państwa Józef Piłsudski, który przybył do Krakowa na obchody Święta Zjednoczenia Wojsk Polskich, zorganizowanego w piątą rocznicę wymarszu do boju II Brygady Legionów. Uroczystość odbyła się w auli Collegium Novum Uniwersytetu Jagiellońskiego, a honory gospodarza pełnił rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego prof. Stanisław Estreicher (1869–1939). Naczelnikowi Państwa towarzyszyli m.in.

gen. Józef Haller (1873–1960), minister spraw wojskowych gen. Józef Leśniewski (1867–1921), minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego prof. Jan Łukasiewicz (1878–1956), minister przemysłu i handlu Ignacy Szczepkowski (1853–1932). Obecni byli także dostojnicy kościoła, m.in. abp Edmund Dalbor (1869–1926), bp Władysław Bandurski (1865–1932), bp Adam Sapieha (1867–1951), bp polowy Stanisław Gall (1939–1942) oraz przedstawiciele władz wojskowych, w tym gen. Józef Dowbór-Muśnicki (1867–1937), szef Francuskiej Misji Wojskowej w Polsce Paul Prosper Henrys (1862–1943), a także władze Krakowa z prezydentem miasta Janem Kantym Fedorowiczem (1858–1924).

Pierwsza uroczysta immatrykulacja studentów Akademii odbyła się 7 grudnia 1919 w sali Zakładu Mineralogii UJ. Kadre naukowe Akademii tworzyli profesorowie ze wszystkich zaborów oraz pracujący dotąd na uczelniach za granicą, m.in. w Rosji i Austrii. To sprawiło, że w krótkim czasie Akademia nawiązała liczne kontakty z międzynarodowym światem nauki i była reprezentowana na najważniejszych kongresach naukowych. W charakterze wykładowców angażowano także doświadczonych praktyków z przemysłu. System kształcenia własnych kadr polegał na umożliwianiu habilitacji uczonym, którzy po uzyskaniu tytułu docenta obejmowali nowo tworzone katedry. W ostatnim przed wybuchem wojny roku akademickim posiadała 99 pracowników naukowych, w tym 21 profesorów zwyczajnych.

Początkowo studia trwały cztery lata. Rok I i II stanowiły studium ogólne, a III i IV zawodowe. Nowy program wprowadzono w roku akademickim 1924/1925 i nie uległ on zasadniczym zmianom do 1939. W miarę rozwoju kadry nauczającej wprowadzano coraz więcej przedmiotów nadobowiązkowych, które dawały możliwość szerszego kształcenia, np. w początkowym okresie nauczano literatury polskiej. Z czasem jednak zaprzestano prowadzenia tych zajęć. W wyniku ukończenia studiów przyznawano tytuł inżyniera górniczego i inżyniera metalurga.

W roku akademickim 1922/1923 uruchomiono drugi wydział Akademii – Wydział Hutniczy. Sprawę jego otwarcia dyskutowano na posiedzeniu Komitetu

for. arch. AGH

Studenty w Zakładzie Metalografii znajdującym się w budynku gimnazjum przy ul. Krzemionki 11 w Podgórzu, czasowo używanym Akademii Górniczej, 1926/1927

Organizacyjnego 18 maja 1921 z zamiarem utworzenia w następnym roku akademickim. Początkowo jednak nie wyraziło na to zgody Ministerstwo WRiOP. Z powodu braku funduszy na ten cel, o wsparcie finansowe zwrócono się do przemysłowców hutniczych Zagłębia Dąbrowskiego i fabryk, m.in. zakładów Zieleniewskiego w Krakowie, które były już wtedy dużym koncernem maszynowym. Problemem była też mała liczba kandydatów na studia hutnicze oraz trudności z pozyskaniem kadry profesorskiej.

W 1926 Akademia wypowiedziała się za otwarciem kolejnego wydziału – Mechanicznego lub Elektromechanicznego. Na podstawie uchwały z 16 marca 1926 Zebrania Ogólnego Profesorów Akademii, najwyższej władzy akademickiej, której przewodniczył rektor, powołano komisję do opracowania programu tego wydziału. Miał on kształcić inżynierów ruchu dla potrzeb siłowni i warsztatów, a harmonizować z celami Akademii Górniczej. Zwrócono się z odpowiednim memoriałem do Ministerstwa WRiOP argumentując, że polski przemysł, zwłaszcza regionu krakowsko-śląskiego, potrzebuje inżynierów tej specjalności; obecnie kształcą się oni we Wrocławiu oraz na politechnikach w Warszawie i Lwowie, podczas gdy Akademia posiada już odpowiednie laboratoria

metalograficzne, maszynowe i elektrotechniczne. Te argumenty nie przekonały jednak ministerstwa, które nie zgodziło się na otwarcie nowego wydziału. Przyczyną był brak pieniędzy w budżecie państwa. Trudności finansowe były wielką bolączką Akademii, będącej przecież w stadium organizowania się od podstaw, w całym okresie międzywojnia. Z tych powodów w 1925 powstał nawet projekt jej połączenia z już funkcjonującą uczelnią politechniczną. Ostatecznie do wybuchu II wojny światowej pozostała przy dwóch specjalnościach – górniczej i hutniczej.

Powstanie Akademii wniosło nowy impuls w życie naukowe Polski, a Kraków stał się ważnym ośrodkiem badań w zakresie techniki górniczej i hutniczej. W dziedzinie górnictwa badano kwestie wzbogacania rud metali oraz wzbogacania węgla w celu otrzymywania lepszej jakości koksu. Wybitne znaczenie dla rozwiązywania praktycznych problemów kopalnictwa wniosły prace prof. Witolda Budryka (1891–1958), który podał nową definicję podsadzki płynnej w rurociągach, a ustalenia te znalazły zastosowanie w projektowaniu rurociągów. Badał on problemy wentylacji kopalń i stworzył naukową teorię prowadzenia akcji przeciwpożarowych. Zajmowano się również badaniem nowych technik eksploatacji złóż ropy naftowej, możliwych do zastosowania w Polsce. W dziedzinie

hutnictwa i metalurgii badano problemy spalania polskiego węgla, analizowano rodzaje koksu, prowadzono doświadczenia nad ich zastosowaniem do procesów metalurgicznych. Badaniami objęto obróbkę różnorodnych metali. Na tym polu odznaczył się zwłaszcza prof. Aleksander Krupkowski (1894–1978), współtwórca polskiej szkoły metalurgicznej, autor prac dotyczących właściwości stopów metali nieżelaznych i stopów opartych na metalach występujących w kraju. Wiele uwagi poświęcano też zagadnieniom budowy wielkich pieców, co miało związek z rozbudową polskiego przemysłu. Tu szczególnie zasługi położył prof. Jerzy Buzek (1874–1939), odlewnik i metalurg, który opracował teorię procesu otrzymywania żeliwa w żeliwiaku. W dziedzinie elektrotechniki skupiano się na badaniach nad silnikami elektrycznymi i innymi urządzeniami elektrycznymi. Istotne znaczenie praktyczne i teoretyczne miało opracowanie kilku podręczników z zakresu górnictwa i hutnictwa, których nie było dotąd w języku polskim.

Liczba studentów Akademii wzrastała od 81 osób w pierwszym roku istnienia (1921/1922) do ponad 500 w 1929/1930. Utrzymywała się na tym poziomie do roku 1973/1938, kiedy nastąpił wyraźny wzrost liczby studentów – do 604 osób. Większość młodzieży rekrutowała się z południowej Polski oraz ze Śląska.

fot. arch. AGH

Gmach Laboratorium Maszynowego zbudowany dzięki subwencji przemysłowców górnośląskich w latach 1927–1928

W roku akademickim 1921/1922 dopuszczono do studiów w Akademii pierwszą kobietę w charakterze wolnej słuchaczki. Jej prośba o przyjęcie na słuchaczkę zwyczajną była przedmiotem dyskusji Zebrania Ogólnego Profesorów. W rezultacie Ministerstwo WRiOP dopuściło kobiety do studiowania w Akademii począwszy od 1 października 1922, ustalając jednocześnie, że na I roku jako *numerus clausus* może być ich osiem.

Obowiązujący system budżetowania szkół wyższych utrudniał planowanie inwestycji. W sprawozdaniu za rok akademicki 1925/1926 rektor Akademii pisał: „Największym jednak hamulcem jakiegokolwiek planowanego rozwoju jest system miesięcznego budżetowania, bez gwarancji przydziału przypadającej według nawet tak okrojonego preliminarza sumy. Dość wymienić, że w miesiącu marcu przyznano na dotacje naukowe sumę 500 zł zamiast przypadającej z okrojonego preliminarza sumy 8333 zł. Ten stan rzeczy uniemożliwia wszelką planową gospodarkę i zmusza do gospodarki z dnia na dzień, i to w kierunku jedynie utrzymania zakładów przy życiu, z wykluczeniem jakiegokolwiek bądź inwestycji”.

Realizację programu budowy własnego gmachu i jednostek wydziałowych Akademia Górnicza zawdzięcza w ogromnym stopniu poparciu sfer przemysłowych, które łożyły znaczne sumy na jej rozwój. Subwencje przekazywały m.in. przedsiębiorstwa naftowe i gwarectwa. Pierwszy

zorganizowany charakter przybrała akcja Rady Zjazdu Przemysłowców Górniczych w Dąbrowie Górniczej, której podległe kopalnie opodatkowały swą produkcję, wpłacając od 5 do 10 marek od tony węgla na rzecz Akademii. Z kolei dzięki opodatkowaniu się Górnośląskiego Związku Przemysłowców Górniczo-Hutniczych powstał w latach 1927–1928 przy ul. Reymonta 7 gmach Laboratorium Maszynowego.

Subwencjami rozporządzało powołane w grudniu 1919 z inicjatywy profesorów i sfer górniczych Kuratorium Finansowe Akademii Górniczej. Niosło ono również pomoc materialną studentom, m.in. wypłacając zasiłki i prowadząc tanią kuchnię, zakupując odzież, buty i przybory do nauki, a nawet organizując dla nich imprezy sportowe.

Studenci Akademii borykali się z ogromnymi problemami mieszkaniowymi. Wprawdzie gmina miasta Krakowa wydzierżawiła parcelę pod budowę domu akademickiego, jednak z braku funduszy nie można było rozpocząć robót. W 1922 klasztor oo. Augustianów zgodził się przyjąć 25 studentów na okres siedmiu lat, jedynym warunkiem było wyremontowanie przeznaczonych dla nich pomieszczeń. Sytuacja mieszkaniowa była tak zła, że kilku studentów zamieszkało samowolnie w Baszcie Złodziejskiej na Wawelu, co spotkało się ze sprzeciwem dyrekcji Wawelu. Podjęte w imieniu Akademii przez prof. Walerego Goętla (1889–1972) negocjacje z dyrekcją

Wawelu zakończyły się nad wyraz pomyślnie – zgodzono się na odstąpienie dwóch sal na rzecz bursy studenckiej w budynku poszpitalnym na Wawelu, w których po remoncie pomieszczono 30 studentów Akademii. Dopiero w 1931, i również dzięki ofiarności kół przemysłowych, oddano do użytku pierwszą bursę przy ul. Gramatyka 10 – była to fundacja Rady Zjazdu Przemysłowców Górniczych i Hutniczych Zagłębia Dąbrowskiego i Krakowskiego.

Pomoc lekarską młodzież otrzymywała w ramach utworzonego w 1925 Funduszu Chorych Studentów Akademii Górniczej. Życie studentów skupiało się w Stowarzyszeniu Studentów Akademii Górniczej, które kierowało całą akcją pomocy koleżeńskiej. Stowarzyszenie otrzymało w zarząd hurtownię tytoniu, a zyski przekazywano do wspólnej kasy, zasilanej ponadto z opłat członkowskich i dotacji udzielanych w celach samopomocowych przez rektorat uczelni i Kuratorium Finansowe. Część studentów należała też do korporacji Gnomia, Caverna i Montana, a w następnych latach zapisywała się do kolejno zakładanych przez młodzież korporacji akademickich, których łącznie istniało dziewięć. Stowarzyszenie Studentów Akademii Górniczej było jednak najliczniejsze i działało najprężniej nie tylko na polu koleżeńsko-samopomocowym, ale także naukowym, kulturalnym i sportowym.

✉ Anna Biedrzycka

Pod żaglami dookoła Europy

Zaczął się od pomysłu. A gdyby tak... przepłynąć się dookoła Europy? Zwiedzić najpiękniejsze nadmorskie miasta i stolicy, oraz doznać smaku prawdziwej żeglarskiej przygody? Usiedliśmy, pomyśleliśmy i stwierdziliśmy: czemu nie?!

Jako studenci mamy prawo (a w najgorszym przypadku nadzieję) uważać, że świat stoi dla nas otworem. Tak też było i w tym przypadku. Skoro jest idea, to trzeba ją wypełnić. Znaleźliśmy jacht, ustaliliśmy skąd chcemy wypłynąć. Doszliśmy także do wniosku, że do naszego pomysłu dołączyć mogłoby więcej osób. Mało kto może pozwolić sobie na ponad czteromiesięczne wakacje. Naszą wyprawę podzieliliśmy więc na dwutygodniowe etapy i razem z nami możecie wyruszyć na podbój Europy.

Z ziemi włoskiej do Polski

Wszystkie drogi prowadzą do Rzymu, więc wybór miejsca startu był prosty. Rzym to z pewnością jedno z najbardziej interesujących i zabytkowych miast. Zobaczyć Rzym i umrzeć? Nie. Z Rzymu wybieramy się do Barcelony.

Po drodze do stolicy Katalonii planujemy zwiedzić Korsykę i Sycylię. Planujemy szybki przelot z wysp w stronę Lazurowego Wybrzeża – tam odwiedzimy Monako – jeden z najładniejszych portów Morza Śródziemnego i najsłynniejszych europejskich kurortów. Mijając Cannes – stolicę światowej kinematografii, urokliwe porty Porquerolles i Cassis dotrzemy do najgorętszego miasta Europy – Barcelony.

Gorąca Ibiza i o krok od Afryki

Z Barcelony udamy się wzdłuż hiszpańskiego wybrzeża do Malagi. Po drodze zajrzemy na słynne hiszpańskie wyspy, słynące z gorących klimatów – Majorcę, Minorkę i Ibizę. Zwiedzimy także inne wysepki Balearów, których jest ok. 200! Z wysp dotrzemy do Alicante, w którego pobliżu z dużego morza (Śródziemnego) wylania się laguna – Małe Morze (Man Menor). Rejs zakończymy w Maladze – tętniącym życiem południowej Hiszpanii.

Stamtąd udamy się do miejsca znanego wszystkim żeglarzom. Do Gibraltaru. Tuż u wylotu Morza Śródziemnego do Oceanu Atlantyckiego! Prawie jak Krzysztof Kolumb w drodze do Ameryki... My jednak nie udamy się na zachód, tylko będziemy trzymać się brzegu, odwiedzając tajemniczą i piękną Portugalię. Staniemy w Kadyksie, stolicy

kraju – Lizbonie i w pobliżu wysp Berlenga. Etap zakończymy zaś w Porto.

Prawie jak Kolumb

Stąd rozpocznie się zaś najbardziej „żeglarski” z etapów. Trasa wiedzie przez Zatokę Biskajską – jeden z trudniejszych nawigacyjnie rejonów Europy. Zatoka ta jest oknem na Atlantyk, będziemy mieć więc namiastkę rejsu przez ocean. Głębokości schodzą tu poniżej 5000 metrów – jest to idealne miejsce do spotkania największych ssaków na ziemi – wielorybów. Wielu żeglarzy przepływających ten rejon je spotkało, więc dłaczego nam miałoby się to nie przytrafić?

Z Brestu dziób jachtu skierujemy w stronę słynnego Kanału La Manche – będziemy się przeciskać między Wielką Brytanią a Francją. Na Morzu Północnym stawać będziemy na malowniczych brytyjskich wyspach – Jersey i Guernsey. Kolejne porty rejsu – to będzie „wolna maerykanka”. Albo będziemy trzymać się północy Francji, albo południa Anglii – wszystko zależy od pogody. Etap zakończymy zaś w legendarnym wśród żeglarzy – z różnych względów – Amsterdamie.

Na wschód z żeglarzami z całego świata

Z Amsterdamu w stronę Gdyni będą już bardziej znane polskim żeglarzom, bałtyckie klimaty. Cuxhaven, Kanał Kiloński, piękna Kopenhaga i uroczą wyspa Bornholm. Chcemy już w lipcu dotrzeć do Gdyni, bo z naszego pięknego portu startuje jedna z najsłynniejszych żeglarskich imprez świata – The Tall Ships' Races.

Wraz z oldtimerami, wielkimi czteromasztowcami, statkami i jachtami z całego świata wyruszymy w stronę pięknego Sankt Petersburga. Stamtąd, w towarzyskiej części regat Tall Ships' Races – „Cruise In Company” udamy się do Turku. Po ostatnim regatowym etapie, w którym zahaczymy jeszcze o Kłajpedę, popłyniemy do Polski, do Gdańska. Tam, po niemal czterech miesiącach zakończymy nasz Rejs Dookoła Europy.

Jeśli chcecie dołączyć do naszej żeglarskiej przygody i razem z nami opłynąć dookoła Stary Kontynent, czekamy na Was na stronie www.zeglarskaprzygoda.pl.

Ahoj przygodo!

✉ **Katarzyna Tupaczewska**
Karolina Bratek AGH

Karolina Bratek – studentka 4 roku Metali Nieżelaznych AGH. Obecnie studiuje w Sztokholmie na wymianie Erasmus gdzie również jest członkiem zespołu badawczego na Szwedzkiej Katedrze Inżynierii Metali na KTH. Dokonania żeglarskie: Posiada stopień jachtowego sternika morskiego. Wygrała Damskie Dwuosobowe Regaty Dookoła Świata (BIP nr 172, listopad 2007 s. 26). Pływała po morzach: Północnym, Śródziemnym, Norweskim, Bałtyckim, Irlandzkim, Oceanie Atlantyckim, Indyjskim, Karaibach, opłynęła Przylądek Dobrej Nadziei. Ma za sobą ponad 20 tys Mm na różnego typu jednostkach.

Katarzyna Tupaczewska – Studentka Szkoły Wyższej Psychologii Społecznej w Warszawie kierunku Psychologia. Żeglujecie od Dziecka, Pracuje jako Redaktor informacji sportowych w TVN 24.

Za sterem Karolina Bratek

Mongolia po raz drugi

lipiec–sierpień 2008

Już po raz drugi, członkowie Koła Naukowego Geologów AGH, Sekcji Petrografii Kruszców i Złóż Rud, mieli okazję wyjazdu do Mongolii i wzięcia udziału w poszukiwaniach złóż metali.

Dzięki współpracy prof. Adama Piestrzyńskiego oraz pani dr Jadwigi Pieczonki z mongolską firmą „Bayajtstu CO.LTD”, której przedstawicielami byli J. Byamba oraz Ts. Bayasgalan, członkowie Koła Naukowego mogli przeprowadzić rekonesans geologiczny na dwóch obszarach poszukiwawczych.

Podobnie jak w poprzednim roku, uczestnicy wyprawy dostali się do Ulan Bator koleją transsyberyjską (podróż zajęła 7 dni). W wyniku pewnego nieporozumienia z biurem podróży, po drodze zwiedziliśmy Irkuck i część podróży odbyliśmy autobusem. Wrażenia z przekraczania granicy rosyjsko-mongolskiej tym właśnie środkiem lokomocji, zostaną na długo w naszej pamięci. Po dotarciu na miejsce, krótkim odpoczynku i zrobieniu zapasów na najbliższe dwa tygodnie, wyruszyliśmy dwoma samochodami terenowymi w kierunku ajmaku Bayankhongor. Po drodze można było podziwiać bezkres przepięknych, mongolskich stepów, tylko od czasu do czasu naznaczonych ludzką obecnością. Im dalej na południe od Ulan Bator, tym mniej ludzi spotykaliśmy.

Do rozpoznania geologicznego wyznaczone były dwa obszary, oddalone od siebie o jeden dzień drogi. Obydwa na skraju pustyni Gobi, stanowiące nie lada

wyzwanie pod względem organizacyjnym i kondycyjnym. Wydzielanie racji wody oraz pożywienia, stanowiło swoisty rytuał w codziennym życiu obozowym.

Pierwszy teren był stosunkowo płaski. Obejmował część granitowej intruzji oraz zmetamorfizowane utwory, występujące w strefie kontaktu. Codziennie pokonywano od 8 do 18 km, pieszo, co w warunkach pustynnych nie było prostym zadaniem. Około godz. 11–12 była przerwa. W południe, słońce jest bezlitosne dla śmiałków, którzy nie znaleźli kawałka cienia. Ukryci pod plandeką, rozpiętą pomiędzy samochodami, co nie chroniło przed upałem, konsumowaliśmy zapasy i delektowaliśmy się kawą lub herbatą. Około godz. 15 wyruszyliśmy na dalszy rekonesans. Do obozu znoszono dziesiątki prób skalnych, pobranych z odsłoneń: próby mineralogiczne, glebowe, szlichowe i bruzdowe.

Do dyspozycji była mapa satelitarna badanego obszaru, dzięki której można było zaplanować eksplorację na dzień następny. Wszystkie dane były na bieżąco zapisywane, a następnie przenoszone do komputera, którego baterie od czasu do czasu ładowano przy pomocy generatora.

Po tygodniu przyszedł czas, na przeniesienie się na drugi obszar licencyjny. Zwinęliśmy namioty, ostrożnie plosząc spod nich skorpiony. Pomimo tego, że zostały one uznane za te „mniej jadowite”, woleliśmy się nie narażać na bezpośredni kontakt. Odległość pomiędzy obszarami nie była duża, jednak podróż

zajęła nam cały dzień. Średnia prędkość, która wynosiła około 15 km/h, powinna mniej więcej odzwierciedlić ukształtowanie terenu po którym się poruszaliśmy.

W pobliżu drugiego obszaru poszukiwań, w wiosce Bayanleg, udało nam się częściowo uzupełnić zapasy żywności. Obóz rozbiliśmy w malowniczym wąwozie, wyrzeźbionym przez okresową rzekę. Do eksploracji był wyznaczony teren, rozmiarami zbliżony do poprzedniego, ale tym razem morfologia nie była już tak przyjazna. Głębokie wąwozy nieraz zmuszały nas do szukania innej drogi. Różnice wysokości dawały się bardzo we znaki, a jeżeli dodamy do tego pustynne słońce, mieszanka była iście wybuchowa. Codzienne, kilometrowe wyprawy, powrót do bazy z kilogramami prób, powrót w teren i znowu to samo. Wszystko to było męczące, ale za każdym zakrętem czekało coś nowego. Nowe odsłonięcia łupków, których wcześniej nie było, pegmatytów z turmalinami, których próbę należało zabrać ze sobą, ślady okruszczenia minerałami miedzi – jednym słowem nikt nie narzekał.

W trakcie pobytu, mieliśmy nie lada szczęście. Byliśmy obserwatorami całkowitego zaćmienia słońca, które najlepiej było widoczne akurat z terenów Mongolii. Zaopatrzeni w kilka par okularów przeciwslonecznych naraz, wszyscy podziwialiśmy to niecodzienne zjawisko.

Niestety, wszystko co dobre kiedyś się kończy. Wyruszyliśmy w drogę powrotną do Ulan Bator, podziwiając znowu niepowtarzalne krajobrazy i atmosferę tego kraju. Wszystko zmieniło się wraz z pokonywanymi kilometrami. Po krajobrazie typowo pustynnym, zaczęła się pojawiać roślinność, która stopniowo nabierała coraz żywszych odcieni zieleni, a liczebność stad na horyzoncie rosła. Miejsce wielbłądów i kóz zajęły głównie owce i konie.

Mongolia to kraj, który wywiera ogromne wrażenie. Harmonia w jakiej człowiek żyje tutaj z naturą, jest niesamowita. Spokój, który emanuje z krajobrazu, a jednocześnie jego siła, przemawiają do każdego. Mongolia to kraj, do którego chce się wracać i którego nigdy nie jest za wiele.

Wyjazd był sponsorowany przez JM Rektora AGH i Dziekana WGGiOŚ.

Uczestnicy wyprawy: prof. Adam Piestrzyński, dr Jadwiga Pieczonka, mgr inż. Tomasz Ćwiertnia, Władysław Zygo, Kuba Ryznar, Piotr Ducki, Grzegorz Majka.

tekst i zdjęcia:
mgr inż. Tomasz Ćwiertnia

fot. Tomasz Cwiertnia

fot. Tomasz Cwiertnia

*(230) - Rzym - 21.04.2009.
Plac św. Piotra.*

Jubileusz AGH rozpoczęty w Rzymie tekst str. 7

*(220) - Rzym - 21.04.2009.
Bazylika św. Piotra.*

Janusz Siedlecki